73STE JAARGANG No. 9629 DONDERDAG 27 SEPTEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

ARUBAANSE eilandsraad keurt stroomleveringsovereenkomst goed

SALARISSEN der Gedeputeerden werden verhoogd (zie pag. 5)

Oranjestad. — In vier en een half uur tijd werd gisteravond door de Eilandsraad, welke met uitzondering van de Heer Marcial de Cuba (P.P.A.) voltallig aanwezig was, een zeer omvangrijke agenda afgehandeld. Aan de debatten werd door slechts weinig leden deelgenomen en de stemmingen leverden vrijwel voortdurend eenzelfde resultaat op. Met uitzondering van slechts een geval bleek de partijdiscipline, zowel aan de zijde van de bestuurspartij als bij de oppositie, streng gehandhaafd te blijven.

De publieke tribune was matig bezet en liep bij het vorderen van de tijd steeds verder leeg.

De ingekomen stukken, waaronder de brief met het voorstel om in de Raadszaal ook het gebruik van Papiamento toe te laten, werden zonder discussie naar de afdelingen verwezen.

De voorstellen van het BC terzake de verbouwing van de Generaal Abraham de Veerschool, goedgekeurd zonder hoofdelijke stemming.

De aanvullende begroting 1955 bracht het gesprek op de waterkoelers voor de scholen, waarvoor destijds een krediet werd gevoteerd, maar die niet werden geplaatst. De Heer Werleman (UNA) en de Heer Albert Eman (AVP) spraken er hun bevreemding over uit, dat de waterkoelers nog niet werden geplaatst, ofschoon de PPA destijds zelf had aangedrongen op spoed. Na enig geharrewar deelde de voorzitter mee, dat de kwestie nader moet worden bestudeerd door het BC en dat t.z.t., indien toch nog tot plaatsing wordt besloten, op een aanvullende begroting opnieuw een crediet zal worden gevraagd.

UNA en AVP hadden vervolgens critiek op het voorstel tot het afzonderlijk door Aruba bijdragen aan een monument ter nagedachtenis aan de Antilliaanse held Luis Brion, een standbeeld dat in Venezuela zal worden geplaatst. De oppositiepartijen zijn van mening, dat het karakter van een nationaal Antilliaans geschenk veel beter tot uiting komt door een schenking uitsluitend van de zijde van de landsregering.. De PPA fractie verklaart echter dat het goed is afzonderlijk een extra bijdrage te leveren, om zodoende de naam van Aruba meer naar voren te schuiven en nog eens duidelijk het bewijs te leveren van de gevoelens van vriendschap voor het zuiderbuurland. De Heer Eman zegt te geloven dat de PPA zich niet voldoende realiseert, dat Aruba reeds een zeer belangrijk aandeel levert in de fondsen op de landsbegroting. De heer Eman meent verder dat de betrekkingen met Venezuela op uitstekende wijze worden onderhouden door de diplomatieke organen die het Koninkrijk hiervoor geeft. Hij kan weinig bewondering hebben voor de houding in deze van de Minister President en Minister Yrausquin, die bovendien mede door hun bezit van dubbele nationaliteit niet het volledige vertrouwen van de Heer Eman blijken te genieten.

In stemming gebracht, wordt de aanvullende begroting dan met 14—6 (PPA versus oppositie) goedgekeurd.

Stroomleverij

Punt zes van de agenda, het voorstel tot het sluiten van een overeenkomst met de Elmar inzake stroomlevering door het eilandgebied, brengt de UNA en AVP fracties opnieuw in actie. De Heren Werleman, Tromp en Eman hebben bezwaren tegen een te korte tijd van voorbereiding in deze materie. Gaarne zouden zij zich, voor zij hun stem geven laten voorlichten door deskundigen, temeer waar zij niet gerustgesteld zijn door de antwoorden van het BC op door hen gestelde vragen.

Beide oppositiefracties zijn van mening, dat onvoldoende gegevens worden verstrekt en dan niet kan worden overzien hoeveel deze overeenkomst het eiland gaat kosten of opbrengen. **De Heer Tromp** zou verder graag meer inlichtingen hebben, terzake de kosten van de gemaakte dienstreizen. De eerste indrukken van de Heer Tromp is dat de overeenkomst wel ten gunste van Elmar, maar niet ten gunste van het volk is.

De Heer Eman heeft zich afgevraagd waarom er in Nederland geleerde juristen in de arm moesten worden genomen, terwijl het eiland zelf in de persoon van de voorzitter over een uitstekend jurist beschikt. Het spijt spreker uit de stukken te bemerken dat de grootscheepse plannen, niet voorzien in een verlaging van de kosten van electriciteit voor de bevolking, terwijl in de bestaande overeenkomsten met de Elmar, niets een herziening van de tarieven in de weg staat.

Gedeputeerde Henriquez beantwoordt de vragenstellers met te verklaren, dat ten aanzien van de kosten van dienstreizen aan het BC een bestuurstaak is toegedacht, binnen het raam van door de Raad gevoteerde credieten. De Raad moet niet pogen de bestuurstaak geheel over te nemen. Besturen vraagt vertrouwen, vooral ook ten aanzien van overeenkomsten, zoals thans worden voorgesteld. Men moet Elmar zeer dankbaar zijn voor de tegemoetkomende houding, omdat hier iets gevraagd werd, dat in verband met de bestaande langlopende contracten, nimmer kon worden geëist. Verder gaat het om zakelijke overeenkomsten en waar het eilandgebied zakelijke transacties gaat afsluiten, kunnen, evenmin als bij particuliere ondernemingen, alle gegevens openbaar worden gemaakt.

De voorgestelde contracten vormen de basis waarop verder moet worden gewerkt. Het is een basis die nodig is om voort te gaan, maar de details zullen later in de praktijk moeten worden geregeld. Het bezwaar tegen het opnemen in de delegatie van de Heer Yrausquin, kan spreker niet met de oppositie delen. Integendeel heeft men van de aanwezigheid van deze figuur, die van alle voorbesprekingen op de hoogte was, en die immer op de bres staat voor de belangen van de Arubaanse bevolking, zeer veel plezier gehad.

Hulp van juristen moest worden ingeroepen, omdat het hier om zeer gespecialiseerde zaken ging. Het feit dat de gezaghebber niet meeging, betekent niet, dat de delegatie niet heeft geprofiteerd van diens vele waardevolle adviezen.

De Heer Henriquez heeft groot vertrouwen in de plannen die bedoeld zijn om de bevolking van Aruba tot in lengte van dagen te dienen. Men vergeet te veel, dat thans jaarlijks vierhonderdduizend gulden verlies van de waterleiding, door de begroting moet worden gedekt. In de toekomst zal men geen te korten meer behoeven te dekken.

Het water zal goedkoper worden. De electrische stroom niet, omdat bij de stroom pas een besparing kan worden verkregen, niet door andere methoden van opwekking, maar door een vernieuwing van het lichtnet, dat thans in deplorabele toestand verkeert.

De oppositie is door dit antwoord niet voldaan. **De Heer Eman** herinnert aan vroegere waarschuwingen van de zijde van de oppositie dat de voorgestelde waterplannen te groot zijn en op een fiasco zullen uitlopen. waar Aruba tot in de verre toekomst mee zal blijven tobben. Wat de samenstelling van de delegatie betreft gelooft hij de verklaring van de Heer Henriquez niet, maar eerder hetgeen hem van PPA zijde zou zijn medegedeeld, n.l. dat de voorzitter niet meeging, omdat men geen vertrouwen zou hebben in de capaciteiten van zijn waarnemer.

De Hr Werleman (UNA) begrijpt niet waarom het water voor 'n lagere prijs kan worden geleverd aan de Lago, vergeleken met de verbruikersprijs voor de overige aangeslotenen. Hij heeft gehoord dat vele extra onkosten door het eiland moeten worden gemaakt bij de aanleg van een nieuwe buisleiding van de distilleerderij naar de Lago. Die leiding zou 22 km lang moeten worden en bestaan uit kostbare 8-12 inch diameter pijpen.

De Heer Henriquez noemt de opmerkingen van de Heer Werleman slechts geschikt voor kleuterklassen.

Met de stemmen van de oppositie tegen, wordt de ontwerp-begroting dan goedgekeurd.

(Vervolg naar pag. 5)

De heer Werleman (UNA) was de enige, die bij de algemene beschouwingen uitvoerig op de aanvullende begroting inging. Hij pleitte voor afschaffing van de gebruiksbelasting en vroeg bijzondere aandacht voor het nieuwe hospitaal en voor sociale voorzieningen. Naast de heer Werleman zijn fraktiegenoot Figaroa.

Radio Hoyer-prijs ditmaal naar Arubaanse Ouden van Dagen

Willemstad. — Opnieuw kwam geen enkele luisteraar in aanmerking voor de honderd gulden-prijs van Radio Hoyer. Deze prijs is nu geschonken aan het Tehuis voor Ouden van Dagen te Aruba.

Zoals wij reeds berichtten, werd in de ochtenduren van gisteren plotseling bekend, dat Gouverneur Struycken nog diezelfde middag voor privé-zaken naar Nederland zou vertrekken. Van het afscheid op Hato, dat met het bekende ceremonieel gepaard ging, geven wij hierboven een foto.

Bezoek Gouverneur v. Tilburg uitgesteld

Willemstad. — Naar wij van bevoegde zijde vernemen, is het officieel bezoek van Z. Exc. J. van Tilburg, Gouverneur van Suriname, aan de Nederlandse Antillen, in verband met het plotseling vertrek naar Nederland van Gouverneur Struycken, naar alle waarschijnlijkheid voor onbepaalde tijd uitgesteld.

Nederlandse K.V.P. voorwaardelijk akkoord met kabinetsschema

's-Gravenhage. — Volgens niet officiele berichten heeft de KVP zich akkoord verklaard met de door de kabinets-informateur, mr. Burger, voorgestelde zetelverdeling voor het nieuwe Nederlandse kabinet, mits echter de Anti-Revolutionaire Staats Partij zich ook daarmede kan verenigen.

Bij deze zetelverdeling zou de A.R van twee op één zetel terugvallen er volgens berichten van gisterochtend en van vanavond zou deze partij hiermede geen genoegen hebben genomen. Volgens de R.K. Volkskrant is het niet uitgesloten, dat de VVD niet aan dit kabinet zal willen deelnemen, zodat de portefeuille van Verkeer en Waterstaat toch aan de AR zou kunnen worden aangeboden, waarna volgens het blad, de moeilijkheden snel zouden zijn opgelost.

Parijs. — De volgende maand za' aan de Franse Nationale Vergadering een wetsontwerp worden voorgelegd dat beoogt aan politiemannen buiten dienst het recht toe te kennen om verkeersovertreders ter plaatse een boete op te leggen.

Hervatting Nederlands-Amerikaans luchtvaartonderhandelingen?

's-Gravenhage. — De president-directeur van de KLM, de heer Aler, heeft gistermiddag zijn eerste trans-Atlantische persconferentie gehouden met een groep journalisten in de Verenigde Staten, via de nieuwe trans-Atlantische telefoonkabel, tussen Europa en de Verenigde Staten.

Naar men aanneemt, was het de eerste persconferentie op deze wijze georganiseerd in de wereld.

Aler zeide o.a., dat het naar zijn mening waarschijnlijk is, dat de luchtvaart-onderhandelingen tussen Nederland en de Verenigde Staten over de aanvrage van de KLM voor het onderhouden van diensten Amsterdam — Montreal — Los Angeles en Amsterdam — New York — Houston zullen worden hervat, wanneer de verkiezingscampagne in de Verenigde Staten achter de rug is en Nederland een nieuw kabinet heeft.

„Ik heb" — aldus Aler — „het volste vertrouwen, dat die besprekingen een gunstig resultaat zullen hebben."

Ere-promotie

Princeton. — De Nederlandse ambassadeur in de Verenigde Staten, dr J. H. van Roijen, is door de Princeton Universiteit benoemd tot eredoctor in de rechten. De benoeming geschiedde tijdens een plechtigheid ter herdenking van het feit, dat een gebouw te Princeton tweehonderd jaar geleden werd gebouwd.

Rangoon. — De Birmaanse autoriteiten hebben in hun strijd tegen de communisten een bedrag van NA*f* 57.500 uitgeloofd voor inlichtingen, welke leiden tot de gevangenneming van Thakin Than Toen, de voornaamste communistische opstandelingenleider.

Manoppo riep: „GRIJP HAAR!"

Mevr. Bouman: „Ik beleefde zeer onprettige uren"

Zaterdagmorgen te half elf stapte op het Romeinse vliegveld Ciampino mevrouw M. Bouman uit het K.L.M. lijntoestel Djakarta-Amsterdam. De moedige verdedigster van wijlen de heer Jungschläger en van de heer Schmidt betrad Europese bodem. Aan de voet van de landingstrap wachtte mr. H. Bouman zijn echtgenote op. Toen mevrouw Bouman als eerste in de deur van het vliegtuig verscheen, flitsten de blitzlichten van een batterij fototoestellen, filmapparaten snorden en tal van journalisten, Nederlanders en die van andere nationaliteiten, waren getuige van het weerzien tussen man en vrouw.

Mevrouw Bouman maakte een enigszins vermoeide indruk, maar zij was levendig, welbespraakt en besloot, gedecideerd, maar terstond onder het juk der interviews door te gaan, een woordje voor deze en een woordje voor gene film te zeggen, voor de televisie, de journaals en de radio. In het restaurant bood een stewardess der K.L.M. mevrouw Bouman een grote boeket bloemen aan en de nieuwe stationschef van de KLM op Ciampino, de heer H. H. Gombert, zorgde voor alles, waar maar voor te zorgen was.

Omringd door de mannen-met-de-blocnotes, met op het achterplan nóg weer iemand met een camera en nóg weer imand met een filmkast, gaf mevrouw Bouman, het korte haar wat door de war, in het Engels een kort overzicht van de recente gebeurtenissen, zoals die reeds vermeld zijn in de Nederlandse kranten. Over de zaak Schmidt kon de verdedigster, hangende de uitspraak, terecht en volgens goed gebruik niets zeggen en zelfs de slimste krantenman kon hierover geen woord uit haar krijgen. Wel gaf zij als haar oordeel, dat de intimidatiepogingen door Indonesische jongelieden georganiseerd zijn, maar zij weet niet door wie.

Tijdens de laatste zitting, waarin zij in het Indonesisch het pleidooi voor de heer Schmidt had voorgelezen, was het de kroongetuige in de zaak Jungschläger, Manoppo, geweest, die de leiding der opgewonden jongelui genomen had. Na afloop van de zitting, waar voldoende politiebewaking was, moest plotseling door een incident op straat een deel der politie zijn aandacht ergens anders op vestigen en van dat moment maakte Manoppo gebruik om de menigte op mevrouw Bouman in een der corridors te wijzen en te roepen: Grijp haar.

Mevrouw Bouman bekende zeer onprettige uren te hebben beleefd. „Het is een vreemde gewaarwording een groep opgewonden en fanatieke lui tegenover je te hebben." Haar leven heeft toen wellicht aan een zijden draadje gehangen en zij was vol lof over het kordate optreden van de Nederlandse journalist Mooyman.

Incidenten hadden zich ook voorgedaan tijdens en om de laatste zittingen van het proces Jungschläger en tezelfder tijd om die van de zaak Schmidt. Daarna was alles weer normaal geworden tot voor kort. De manifestaties zijn kennelijk erop gericht de rechter onder druk te zetten en de betogingen van „deputaties" naar de procureur-generaal en de president van het opperste gerechtshog beogen al niet anders. Door een en ander wordt een rechtvaardige uitspraak alleszins bemoeilijkt, vooral in deze tijd, nu de toestanden in Indonesië zo verward zijn.

Mevrouw Bouman zeide nog, dat de heer Schmidt kalm is en niet al te optimistisch. Had zij, als niet-juriste, geen moeilijkheden gehad bij de twee verdedigingen? Nee, dat was erg meegevallen. Haar eerste adviseur was de jurist van de Nederlandse vertegenwoordiging in Djakarta en zij stond in geregelde verbinding met haar man. Intussen was het een tijd van grote spanningen voor haar geweest, ver-

(Vervolg naar pag. 2)

Zaterdag is op het vliegveld te Rome Mevrouw Mieke Bouman uit Djakarta aangekomen. Foto: Mevr. Bouman tijdens haar persconferentie.

Opnieuw heeft een auto-bestuurster het er bij de haarspeldbocht om het Rifwater minder goed afgebracht. Dit keer was het Zuster Speekenbrink van het Mgr Verriet Instituut, die, van de Pater Euwensweg komend, in de bekende bocht met haar wagen slipte, en regelrecht op het ongeluks-water afstevende. De zuster (en zuster Corry, die naast haar zat) hadden echter geluk. De wagen bleef met zijn neus boven het water aan de kade-rand hangen, zodat er geen zwem- en waad-partij van de inzittenden nodig was. Het Rif-water schijnt vooral aantrekkingskracht op dames uit te oefenen, want dit zijn er de laatste jaren in serie in afgedaald. Weshalve reeds stemmen zijn opgegaan het Rifwater om te dopen in: „Vrouwendiep". Inmiddels schijnt er ter plaatse toch wel iets aan het wegdek te mankeren, waardoor deze zich steeds weer herhalende slippartijtjes worden veroorzaakt. Moet er eerst eens een flink ongeluk gebeuren, voordat D.O.W. maatregelen neemt?

Nieuw vliegtuig voor Koninklijk gezin

's-Gravenhage. — Op de begroting van het departement van verkeer en waterstaat is een aanbetalingsbedrag van N*f* 1 miljoen gebracht voor de aanschaffing van een nieuw vliegtuig voor leden van het koninklijk huis en de regering. Het ligt in de bedoeling het vliegtuig PH-PBA (Dakota) door een nieuw te vervangen. Hoewel de aflevering nog niet in 1957 zal geschieden, zal de aanbetaling in dat jaar nodig zijn. De aanschaffingsprijs van het vliegtuig zal N*f* 2½ miljoen bedragen. Naar het ANP meldt wordt het een Fokker Friendship.

Aantal loodsen in het Suez-Kanaal

Port Said. — De Egyptische autoriteiten voor het Suez Kanaal maakten gisteren voor de eerste maal bekend hoeveel loodsen zij in dienst hebben. Zij beschikken over 89 volledig geoefende loodsen en 120 loodsen onder welke 75 buitenlanders zijn, die een opleiding volgen. Voorts zijn er 7000 sollicitaties van loodsen uit alle delen van de wereld.

Al Gran Almirante LUIS BRION

Con motivo de la exhumación de sus restos en Setiembre de 1881, para trasladarlos al Panteón de Caracas.

I

Deja hoy tu lecho umbrío,
Guerrero denodado,
Intrépido soldado
De Venezuela ayer,
Que á libertarla ansioso
Del despotismo ibero,
Blandiste el duro acero
Mil veces con placer!

II

Levántate hoy y mira
La tierra que, ultrajada,
Vengó tu noble espada,
De la trompeta al són,
Ufana, agradecida,
Ceñir tu digna frente
De un lauro floreciente,
Premio á tu heróica acción.

III

Levántate y escucha
La voz entusiasmada
Con que esa tierra amada
Te aclama hoy, gran BRION
Y mírala gozosa
Llevar tu resto frío
Desde un rincón sombrío,
Indigno, á su Panteón

IV

Qué corazón humano
De horror no palpitara,
Tu nombre no alabara,
Ilustre lidiador,
Al oir de esos tiempos
Insana tiranía?
Oh! quién no ensalzaría
Tu singular valor?....

V

Quién al oír los crimenes
De aguel crüel tirano,
Que rigido, inhumano,
Sediento de poder,
Ay Dios! avasallaba
Aquella tierra hermosa
Bajo cadena odiosa,
Teñida en sangre, ayer?....

VI

No temas, nó, tu nombre,
Lleno de honor y gloria,
Lo ensalzará la historia,
Junto al de aquel león,
De aquel ángel que al suelo
Mandó Dios de su coro,
Para calmar el lloro
De esa infeliz nación.

Curaçao, Setiembre de 1881.
Uit: „Poesías" A. A. Wolfschoon.

Suez Kanaalklachten, op agenda Veiligheidsraad

New York. — De Veiligheidsraad besloot gisteren zowel de Brits-Franse als de Egyptische klacht over de Suez Kanaal crisis op de agenda te plaatsen.

Israel verzocht om aan de debatten te mogen deelnemen. Westelijke diplomaten vrezen dat inwilliging van het verzoek van Israel tot gevolg zal hebben dat ook de Arabische landen een dergelijk verzoek zullen indienen.

Selwyn Lloyd en Eden zijn in Parijs aangekomen om overleg te plegen over de Suez Kanaal situatie met Mollet en Pineau.

De Vergadering van de Veiligheidsraad is inmiddels verdaagd tot de volgende week donderdag of vrijdag. De datum van de behandeling van de Suez Kanaal kwestie zal nader worden bekend gemaakt.

Daar Egypte niet in de Veiligheidsraad is vertegenwoordigd, besloot de Raad Egypte uit te nodigen aan de debatten deel te nemen.

Voorzitter van de Veiligheidsraad is in oktober de Fransman Cornut-Gentille.

Wie is de gelukkige?

nr 4213	f	600,—
1e 4214	„	36.000,—
nr 4215	„	600,—
(ARUBA)		
nr 16154	f	480,—
2e 16155	„	12.000,—
nr 16156	„	480,—
(CURACAO)		
nr 4286	f	360,—
3e 4287	„	6.000,—
nr 4288	„	360,—
(ARUBA)		

PRIJZEN VAN f 600,—: nr 6190 — 12932 — 13114 — 20268 — 20635 — 23347.

PRIJZEN VAN f 300,—: nr 253 — 1348 — 2009 — 2540 — 6417 — 9700 — 11412 — 12552 — 20932 — 23017.

PRIJZEN VAN f 150,—: nr 52 — 231 — 500 — 627 — 788 — 1082 — 1202 — 1645 — 2012 — 2624 — 2784 — 3327 — 3337 — 3625 — 3857 — 4374 — 4415 — 4530 — 4893 — 4899 — 5087 — 6082 — 6112 — 6443 — 6608 — 6876 — 7426 — 7912 — 8195 — 8425 — 9271 — 9519 — 10166 — 10842 — 11571 — 13198 — 14127 — 14258 — 14294 — 14482 — 14543 — 14772 — 14787 — 15491 — 16121 — 16160 — 16402 — 16565 — 16592 — 16626 — 17018 — 17217 — 17401 — 17454 — 17537 — 17605 — 18155 — 18323 — 18735 — 19269 — 19344 — 20824 — 20874 — 21285 — 21459 — 22018 — 22111 — 22169 — 22657 — 22756 — 24231 — 24271 — 24386 — 24542 — 24832.

Mevrouw Bouman

(Vervolg van pag. 1)

groot door de vijandige houding van sommige groepen.

Mevrouw Bouman vertelde — in deze gehele tragedie — nog een sinister grapje: in een kamertje, waarin zij met de heer Schmidt placht te confereren, een geval met honderd maal overgekalkte muren, hing een oude Duitse oleografie. Er zaten vochtkringen op en de plaat hing altijd scheef. Als opschrift onder het romantisch beeld van een bos stond „Nachmittag im Buchenwalde"....

Mevrouw Bouman gaat niet meer terug naar Indonesië. De taak, die zij moedig — en met meer durf, lijkt ons dan de buitenstaander kan vermoeden — op zich genomen had, is beëindigd. Jungschläger is dood, Schmidt zit al jaren. Mr H. Bouman, die eenentwintig jaar woonde in wat meer dan zijn „tweede vaderland" was, behoorde tot de ethische richting en tot de meest progressieven in denkbeelden omtrent de ontvoogding van de archipel. Hij was immers zeer bevriend met de Indonesiërs en kende er „iedereen". „In twee maanden tijd werd ik van vriend tot staatsvijand nummer één gemaakt." En toen liet zijn vrouw de Latijnse dichters en de Griekse geschiedschrijvers rusten en verruilde de Muze voor de toga.

De uitslag? Deze twee mensen weten en begrijpen. Zij waren niet als „kolonisatoren" daar in de tropen, maar als vrienden, zij hadden in alle kringen goede vrienden en hebben die nog. Hun tragiek is, dat zij niet in zwart-wit zien, dat zij inzicht hebben in de worsteling van de jonge staat en in de mentaliteit van de mensen, maar toen het hun toeviel voor het publieke forum op te komen voor de gerechtigheid, deden zij dat, ook al kenden zij te goed Cicero's woord, dat „inter arme leges silent", in de oorlog de wetten zwijgen.

Wij waagden nog de vraag: gestelde het geval, dat Schmidt veroordeeld wordt, is er dan geen kans dat na kortere tijd de „straf" omgezet wordt in uitwijzing, al of niet officieel? Het echtpaar geloofde beslist niet aan deze mogelijkheid.

Het had in de bedoeling gelegen van de verdedigster van de heer Schmidt om in Indonesië te blijven tot ná de uitspraak, die op 15 oktober zal zijn. Maar na de jongste incidenten heeft men haar de raad gegeven eerder te vertrekken. Het afscheid van Indonesië verliep regelmatig, de autoriteiten hadden hun medewerking gegeven, de goede zorgen van de KLM deden de rest. Mevrouw Bouman kwam eerst vlak voor het vertrek in het vliegtuig. Thuis was zij nimmer lastig gevallen, haar woning lag in het internationale kwartier.

De reis had een goed verloop gehad. Nu gaan de heer en mevrouw Bouman op vakantie, eerst een paar dagen in Rome en dan verder. Zij komen niet voor medio oktober in Nederland. Maar in hun welverdiend nietsdoen zullen zij niet loskomen van heel het complex wederwaardigheden, van het beeld van het gevangeniskamertje met de oleografie, van Schmidt, die afwacht in zijn cel.

VOOR ECONOMISCHE ONTWIKKELING

Instelling vrije zone Curacao is van het allergrootste belang

Willemstad. — In het voorlopig verslag over de algemene beschouwingen in de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao aangaande de Eilandsverordening tot de instelling, het beheer en de exploitatie van de vrije zone van Curaçao, wordt het volgende opgemerkt:

Een aantal leden begroet deze ontwerp-eilandsverordening met gevoelens van voldoening, daar zij hierin een zeer belangrijke voorziening zien voor de ontwikkeling van de economie van het gebiedsdeel.

Deze leden wensen de aandacht van het Bestuurscollege er op te vestigen, dat alvorens tot instelling bij deze eilandsverordening van de Vrije Zone wordt overgegaan, de toestemming van de Regering dient te zijn verkregen, zoals bepaald in art. 1 lid 2 van de Landsverordening Vrije Zone. Het is hen niet bekend, dat het Bestuurscollege hiertoe stappen heeft genomen, men een aanvraag bij de Regering heeft ingediend.

Gewezen dient te worden op het grote belang voor het gebiedsdeel om binnen de kortst mogelijke tijd tot de daadwerkelijke instelling van de Vrije Zone over te gaan, waar de meeste landen in het Caraïbische gebied zich beijveren om zo snel mogelijk te komen tot instelling van Vrije Zones. De voorsprong, die de Antillen in deze hadden is geheel of grotendeels verloren gegaan tengevolge van de traagheid, waarmede deze aangelegenheid is voorbereid.

De opmerking is hier op zijn plaats, dat de in de landsverordening voorgeschreven procedure, neergelegd in art. 1, leden 2 t/m 4 van de betrokken landsverordening verre van practisch en eenvoudig is en ook aanleiding geeft tot onnodig tijdverlies.

De leden aan het woord achten het wenselijk, dat, indien zulks nog niet is geschied, de bedoelde aanvraag onverwijld wordt ingediend en dat het Bestuurscollege daarbij in persoonlijk overleg treedt met de Regering, teneinde de verkrijging van meergenoemde toestemming te bespoedigen.

Het lijdt geen twijfel, dat ons gebiedsdeel met zijn gunstig belastingklimaat en andere faciliteiten een belangrijk deel van het handelsverkeer tot zijn Vrije Zone kan aantrekken. Echter dient nu met de nodige voortvarendheid te werk te worden gegaan, daar anders de landen in de omstreken ons voor zullen zijn. Verschillende hebben reeds Vrije Zones ingesteld, laatstelijk de Bahama's. In verband hiermede moet aangedrongen worden op een spoedige behandeling van dit ontwerp. De leden aan het woord verzoeken het Bestuurscollege daarom het nodige te doen, teneinde ieder oponthoud in de behandeling te vermijden.

Aangezien echter ingevolge lid 4 van art. 1 Landsverordening Vrije Zone aan de door de Regering te verlenen toestemming tot instelling van de Vrije Zones voorwaarden inzake kosten van bewaking van de Zone door ambtenaren der invoerrechten en accijnzen, alsmede voorwaarden welke een juiste douane-controle beogen, zullen worden verbonden, wordt het op prijs gesteld van het betreffende landsbesluit, waarbij die toestemming wordt verleend, inzage te verkrijgen, alvorens de onderhavige ontwerp-eilandsverordening in het openbaar te behandelen.

Met betrekking tot het gestelde in artikel 3 betreffende de toelating zijn de leden aan het woord van mening, dat in deze bepaling tot uitdrukking dient te komen, dat bij de beslissing omtrent de toelating tot de Vrije Zone, zowel de bepalingen van artikel 4 als die van artikel 5 van de landsverordening Vrije Zone in acht moeten worden genomen.

Aangezien uit de toelichting op dit ontwerp niet duidelijk blijkt, dat alhier reeds gevestigde bedrijven voor uitbreiding van hun handelsactiviteiten toegestaan zal worden in de Vrije Zone een vestiging te hebben, zal gaarne het inzicht van het Bestuurscollege hieromtrent worden vernomen.

Ten aanzien van de wijze van exploitatie dient ook naar de mening van de leden aan het woord de voorkeur te worden gegeven aan exploitatie van overheidswege.

De aandacht van het Bestuurscollege moge gevraagd worden voor het volgende.

Volgens de bepalingen van de Algemene Verordening In- Uit- en Doorvoer 1908, wordt zekerheidsstelling geëist bij doorvoer van accijns-goederen en sigaretten na tijdelijke opslag of na overlading in zeilschepen, terwijl ingeval binnen een door de Inspecteur der Belastingen te bepalen tijd het bewijs niet is geleverd, dat bedoelde goederen hun bestemming behoorlijk hebben bereikt, overgegaan wordt tot de invordering van het bedrag ten belope waarvan zekerheid is gesteld.

Het wil voorkomen, dat deze bepaling eveneens op accijnsgoederen en sigaretten verhandeld in de Vrije Zone toepasselijk is, hetgeen in strijd zou zijn met de opzet van de Vrije Zone.

Is men echter van opvatting, dat bedoelde bepaling van de Algemene Verordening In- Uit- en Doorvoer niet toepasselijk is op de Vrije Zone, dan komt dit neer op een ongelijke behandeling van de in het binnenland gevestigde handelaren ten aanzien van de doorvoer-handel in dezelfde soort goederen, terwijl bovendien meergenoemde bepaling van de Algemene Verordening In- Uit- en Doorvoer haar doel, n.l. de smokkelhandel te drukken, voor een groot deel zal verliezen.

De aan het woord zijnde leden zien het belang voor het Eilandgebied om onroerende eigendommen in de Vrije Zone te verkopen niet in en geven het Bestuurscollege in overweging de onderdelen 4 en 5 sub d van artikel 5 uit het ontwerp te lichten.

Naar aanleiding van hetgeen naar voren is gebracht, verzoeken enkele andere leden een toelichting ten aanzien van het voorstel om de onderdelen 4 en 5 sub d van artikel 5 uit dit ontwerp te lichten. Deze leden merken n.l. op, dat artikel 5 lid 1d sub 5 spreekt van het in erfpacht geven van gronden en niet van verkoop. Rekening moet worden gehouden met het feit, dat onderdeel 4 van sub d van voornoemd artikel, waarin gesproken wordt van het in eigendom overdragen door koop van magazijnen — en/of industriehallen, nauw samenhangt met onderdeel 5, waarin de mogelijkheid wordt geopend tot het uitgeven in erfpacht van de tot de magazijnen- en/of industriehallen behorende gronden.

Deze andere leden geven te kennen dat ook zij bezwaar hebben tegen het in eigendom overdragen van gronden in de Vrije Zone. De uitgifte van gronden in erfpacht en/of huur achten zij in deze de aangewezen weg. Zij kunnen zich moeilijk voorstellen dat het de bedoeling zou kunnen zijn dat mettertijd de gronden in de Vrije Zone in handen van particuliere maatschappijen overgaan.

De eerst aan het woord geweest zijnde leden wijzen op de moeilijkheden die zouden kunnen ontstaan, indien van een maatschappij die vaste goederen in de Vrije Zone in eigendom heeft verkregen, de toelating wordt ingetrokken, zomede in het geval van overdracht van gronden en opstallen aan een andere maatschappij, die niet tot de Vrije Zone is toegelaten of ten aanzien waarvan niet vaststaat dat het Bestuurscollege toestemming tot toelating zou verlenen. Naar de mening van deze leden zou het Eilandgebied meer gebaat zijn, indien de gronden en opstallen slechts ter beschikking worden gesteld ter verkrijging in huur of erfpacht.

Een aantal andere leden juicht dit ontwerp toe. Deze leden zijn van mening, dat met de behandeling van binnengekomen verzoeken om toelating tot de Vrije Zone niet behoeft gewacht te worden totdat het Land hieromtrent gedecideerd is. Deze leden zijn van mening, dat een spoedige behandeling van deze aanvragen gewenst is in afwachting op de vaststelling van de Eilandsverordening. Verder wensen deze leden op te merken, dat het voor het aantrekken van buitenlandse investeerders en industrieën juist gewenst voorkomt, dat het Eilandgebied in dit stadium het opzetten van gebouwen en andere opstallen in de Vrije Zone voor haar rekening neemt, maar waarbij de mogelijkheid moet worden opengelaten om deze gebouwen en opstallen te zijner tijd in eigendom te kunnen overdragen, althans op lange termijn aan de gegadigden te kunnen verhuren. Deze leden aan het woord, zijn tevens van mening, dat het niet wenselijk is om eilandsgrond in eigendom over te dragen. Tegen uitgifte van gronden in erfpacht die zich in het gebied van de Vrije Zone bevinden, hebben deze leden uiteraard geen bezwaar.

De leden in dit Verslag het eerst aan het woord, brengen opnieuw als hun mening naar voren, dat aangezien de Landsverordening 1956 No. 63 het niet toelaat Vrije Zones in te stellen alvorens hiervoor toestemming is verleend door het Land het in verband met het in behandeling nemen van ingediende aanvragen om tot de Vrije Zone te worden toegelaten wenselijk is, het Land van tevoren toestemming te vragen om een of meer Vrije Zones in te stellen.

Een ander lid dat in dit Verslag nog niet aan het woord is geweest juicht eveneens de indiening van de ontwerp eilandsverordening Vrije Zone toe. Afgaande op hetgeen zojuist naar voren is gebracht zal dit lid tevens gaarne zien, dat de vordering ruimer wordt gesteld, door b.v. artikel 1 lid 1 ruimer te redigeren en inplaats van „wordt een Vrije Zone ingesteld" te spreken van „worden Vrije Zones ingesteld", zodat b.v. ook de Dr. Plesman Luchthaven onder deze verordening komt te vallen. Naar de mening van dit lid, zal men hierdoor voorkomen, dat het instellen van andere Vrije Zones steeds bij eilandsverordening zal moeten geschieden.

Met betrekking tot de overdracht van gronden en opstallen in eigendom aan de huurders, merkt dit lid op, dat het niet in eigendom geven van voornoemde gronden en opstallen grote kapitaalsinvesteringen voor het Eilandgebied met zich zal medebrengen. De mening van de desbetreffende leden dat de eigendomsoverdracht van gronden en opstallen niet mag plaats vinden, kan dit lid derhalve niet onderschrijven.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Wij doen het zelf!

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Mijnheer de Redacteur;

Gaarne had ik, dat u onderstaand artikel plaatste in uw rubriek „Ingezonden Stukken", buiten verantwoordelijkheid van de redactie.

In een stuk, welke laatst verscheen in uw rubriek Ingezonden Stukken, betitelt de schrijver een ander persoon als „verrader", naar aanleiding van een interview in een Surinaams blad. „Verrader" is een zeer ernstige beschuldiging, welke mij in dit geval schromelijk overdreven lijkt. De schrijver noemt zichzelf „Een Curaçaoënaar", en meent door deze beschuldiging getoond te hebben een vaderlandslievend landskind te zijn.

De maatstaf of men werkelijk goed Curaçaoënaar is of niet ligt mijns inziens veel dieper: het ligt in een verantwoordelijkheid voelen t.a.v. de zaken, die het land aangaan, de rechten en plichten goed kennen en zich hieraan houden. Wij zijn nu druk bezig elkander uit te schelden, te betichten van verraad, zonder goed te begrijpen, dat al deze energie een andere richting moet uitgaan. Vroeger schold men op de „macamba's", die alle goede funkties hadden, die alles beter wisten dan de landskinderen, en in alle opzichten boven het landskind werden gesteld. Maar nu is dit allemaal afgelopen, want wij hebben nu autonomie, wat betekent zelfwerkzaamheid; wij staan nu op gelijke voet met de Europese Nederlander, wij doen het zelf. Maar in werkelijkheid is er niets veranderd, slechts dit: wij kunnen niet meer op de Macamba schelden, want zij doen het niet meer, wij doen het zelf: wij halen Europese Nederlanders binnen, en wij beweren, dat wij dit doen, omdat wij zelf geen geschoolde mensen hebben, die het werk kunnen doen. In de handel zowel als in 's Landsdienst treft men kantoren aan vol Europpese Nederlanders en vreemdelingen, terwijl landskinderen met H.B.S.-diploma een of ander vreselijk onbelangrijk baantje krijgen. In 's Landsdienst worden bijna alle sleutelposities bezet door Europese Nederlanders, en er bestaat heel weinig kans, dat dit binnenkort zal veranderen. Het is zó erg, dat zelfs gepensioneerde Europese Nederlanders op key-positions worden geplaatst met keurige en langdurige kontrakten.... èn.... dat doen wij allemaal zelf!

Laatst zijn er weer twee K.L.M.-vliegtuigen vol bursalen naar Nederland vertrokken, het is toch jammer, dat deze jongens en meisjes denken, dat zij als zij afgestudeerd zijn, een kans zullen krijgen op de Antillen. En waar blijven onze eigen academici en geschoolde krachten, die reeds afgestudeerd zijn? Er wordt wel met veel zekerheid beweerd, dat ze er niet zijn, en als ze er zijn, dat ze het niet kunnen. Wij beschikken echter over een voldoend aantal juristen, medici, economisten, docenten, technici, etc., die dezelfde studies hebben genoten als hun Nederlandse collega's, maar achtergesteld worden, men vermijdt zorgvuldig deze mensen een kans te geven. Het gevolg hiervan is, dat de Europese Nederlander het moet doen. De wortel van deze politiek zetelt in het natuurlijke minderwaardigheidsgevoel, dat het landskind heeft t.o.v. Europese Nederlanders en vreemdelingen, en de vrees, die zij hebben t.o.v. hun geschoolde landgenoten. Ondanks het op papier verkregen autonomierecht, is ons volk vertegenwoordigd door de door haar gekozen „politici" psychologisch bij het kolonialisme stil blijven staan. Deze mentaliteit weerspiegelt zich in de zich steeds manifesterende politiek van preferentie geven aan neutrale en niet-neutrale Europese Nederlanders en vreemdelingen.

Hierin verandering te brengen, vormt de taak van onze bestuurders. Deze taak is echter voor onze bestuurders (Ministers etc.) te omvangrijk, aangezien zij zelf zich steeds moeten bedienen van de diensten van hoog gesalarieerde adviseurs (Europese Nederlanders). Verder is onze Minister van Justitie een Europese Nederlander, onze minister van Economische Zaken zowaar een arts (believe it or not) hetgeen inhoudt, dat de funktie van Minister niets heeft te betekenen; wat voor mij steeds een raadsel is gebleven, is, dat iemand, die wéét, dat hij de taak van Minister niét naar behoren kan vervullen, om de simpele reden, dat hij hiervoor geen voldoende opleiding heeft, en niet terzake kundig is, en tóch de verantwoordelijkheid op zich neemt zonder blikken of blozen. Hieraan valt weinig te doen want onze politici lijden allemaal aan dit euvel, waaruit volgt, dat het aan het volk ligt en niet aan haar vertegenwoordigers!

Met dank voor de plaatsruimte.

Observator

(Naschrift. — Wij zijn het met inzender eens, dat de Nederlandse Antillen veel meer capabele mensen bezitten, dan men uit de bezetting der verschillende overheidsposten zou kunnen opmaken. Het is jammer, dat deze mensen zich achterbaks houden en geen tijd of zin kunnen vinden zich in dienst van het algemeen belang te stellen. In dat geval was het niet nodig, dat men een Europese Nederlander in het Antilliaanse ministerie opnam, zoals thans bij gebrek aan geschikte figuren in een bepaalde politieke partij nodig is gebleken.)

VAN HET FILMDOEK

THE BLACK KNIGHT

Alan Ladd is wel een van de meest veeldzijdige acteurs van de laatste tijd. Er is haast geen enkele rol, waarin het idool van jong en oud nog niet als vertolker is opgetreden; zijn heldenrollen worden door hem op zo voortreffelijke wijze gespeeld, dat alleen de naam Ladd voldoende blijkt te zijn om een groot filmpubliek aan te trekken.

In WEST-END's „The Black Night" kan men van morgen af weer eens deze „allround star" gaan bewonderen in de rol van de „zwarte ridder", John, die behalve voor koning Arthur, nog meer zijn degen in dienst stelt om de charmante lady Linet (Patricia Medina) te beschermen tegen de intrigante King Mark (Patrick Troughton), die op slinkse wijze haar bezittingen wil confiskeren. Ladd zorgt ervoor een stokje voor te steken, maar daardoor komt hij in een „zwart" boek te staan bij King Mark. Botsingen blijven uiteraard ook niet uit. Zwaardgevechten en stormaanvallen van de aanhangers van de twee partijen zijn wederzijds en kastelen moeten het ontgelden. De gebruikelijke aktie en spanning dragen tenslotte er ook toe bij, dat de bezoekers geen minuut verveeld behoeven te zijn.

INVASION OF THE BODY SNATCHERS

Een griezelverhaal uit de Colliers Magazine heeft producer Walter Wanger geïnspireerd „Invasion of the Body Snatchers" te vervaardigen, die gebaseerd is op het relaas, dat ontsproten is aan het brein van de kroniekschrijver Jack Finney.

Sensatie is vooral in deze tijd gebleken een machtig medium te zijn om de aandacht te trekken; en verhalen van „vliegende schotels" en planeetwezens, die onze aarde invaderen, passen uitstekend in de kraam van de ophefmakers, die wat humor en fantasie door elkaar strooien en altijd mensen vinden om deze te lezen.

In CINELANDIA gaat een dergelijke „science fiction" in SuperScope in vertoning. Het verhaal wil dat er een stadje op een zekere nacht vreemdsoortige wezens uit een andere planeet op bezoek krijgt, die alles in rep en roer brengen. Twee mensen — namelijk een door de omstandigheden verliefd geraakte dame (Dana Wynter) en heer (Kevin McCarthy), weten juist op het moment, dat alles fataal gaat lijken, een ommekeer in de situatie te bewerkstelligen en derhalve een happy-ending te verzekeren.

CONFESSION

Hoe ver de wanhoop iemand kan drijven, is te zien in de film „Confession", een Engels produkt, welks Nederlandse titel is „De biecht van een moordenaar", en die voorzien is van Nederlandse tekst. ROXY draait deze rolprent gedurende het weekend.

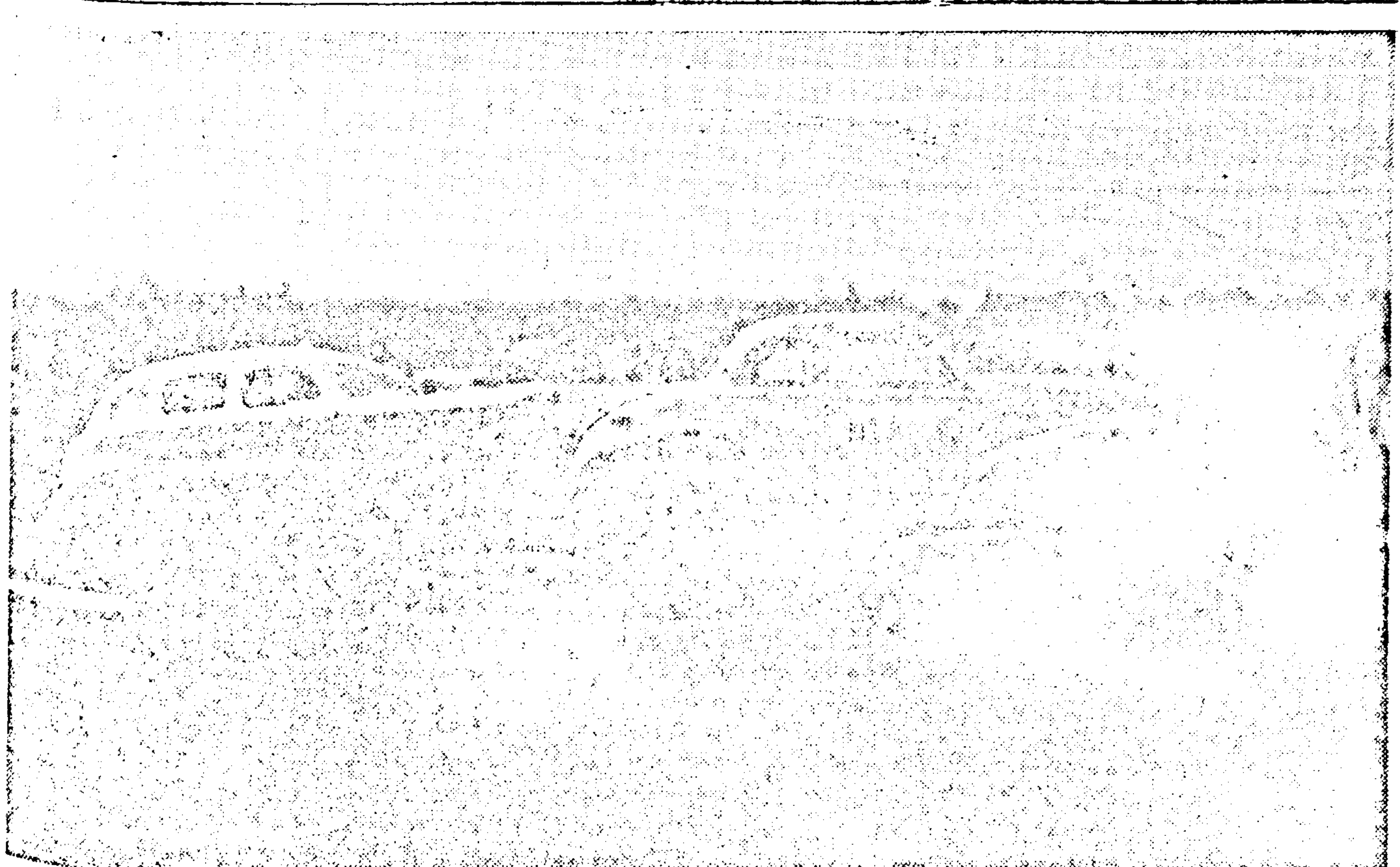
De eerste scènes laten ons kennis maken met Mike Nelson (Sydney Chaplin) een Engelsman, die in Amerika was geimmigreerd, maar teruggekeerd is in het vaderland, omdat de grond hem in de Verenigde Staten te warm was geworden. Zijn vlucht naar Engeland heeft hij ondernomen om uit de handen van de F.B.I.-speurders te blijven. In zijn geboorteland denkt hij ongestoord van het gestolen geld te kunnen profiteren. Maar lang zou hij geen rust hebben, want een mede-dief, waarmee hij een beroving uitvoerde, komt over om zijn aandeel op te eisen. Een ander aspect krijgt het hele geval wanneer de twee elkaar ontmoeten in een verlaten landhuis.

Een der dieven wordt echter vermoord en uit gewetenswroeging doet de moordenaar zijn belijdenis bij een geestelijke, die verplicht is het biecht geheim te bewaren. Mike gaat naar de kerk en schiet zijn eigen vriend dood. Dit is slechts een deel van het spannende verhaal, de rest — en dat is veel — krijgt men te zien in „Confession". De Scotland Yard mengt zich vanzelfsprekend ook in de twee moordgevallen, en het recht zegeviert over het kwaad.

Zilveren jubileum

Willemstad. — Bij de Dienst Openbare Werken wordt morgen een zilveren dienstjubileum gevierd. De heer I. L. Dorothea, gouvernementswerkman, die 50 jaar is, is dan namelijk een kwart eeuw in dienst van de D.O.W.

Zie voor Cur. nieuws ook pag. 5

Het kantelen van wagens is een folkloristisch gebruik, dat ten zeerste wordt toegejuicht.

Een mooi „cross-je" op een vliegveld

Het georganiseerde auto-ongeluk

(Van een correspondent in Nederland)

Het affiche dat de „Grote Internationale Auto Cross" aankondigde beloofde in sprekende letters „Sensatie" en „Spektakel". En zijn zaken, die de moderne mens wel aanspreken. Maar zelfs, wanneer ze hem niet aanspreken krijgt hij er toch zijn deel van. Daarvoor leeft hij nu eenmaal in het straaljager-tijdperk. Sensatie en spektakel dus. Wij zijn er helemaal voor naar het vliegveld „West-Brabant" bij Seppe gegaan, om onze extra portie op te halen.

Nu moeten wij zeggen, dat de entree ons nogal tegenviel. Er lag een niet al te goed onderhouden brok weiland, dat slechts was afgezoomd door een eenvoudige ijzerdraad. Geen extra bescherming dus met borstweringen of zo; en zelfs geen zakken zand, die men met het oog op de sensatie en het spektakel toch had mogen verwachten. Niets van dat alles. En achter de draad een bijzonder vredige menigte, ijsjes-likkend, cola-drinkend en argeloze kindertjes bespend.

In het midden van de kring lag het stratillonsel, afgepaald door autobanden en blikken vaten. Maar het terrein was nogal zwaar, zei men ons, vanwege de regen. En er zaten diepe kuilen in; dat wilde nog wel eens wat opleving brengen. Het zou niet vlug gaan, maar de kans op over de kop slaan zat er royaal in.

De eerste „manche" was al aan de gang, voor wij er goed en wel erg in hadden. Zes bijzonder ongunstig uitziende auto's, gedeukt en aan alle kanten opgelapt, begonnen steigerend rondjes te rijden. En toen bleek ons al spoedig wat nu wel de bedoeling was. Dit namelijk was het georganiseerde auto-ongeluk; bij nader inzien overigens veel minder gevaarlijk dan het ongeorganiseerde. Het bekende „snijden" was hier niet alleen toegestaan, het was een allesoverheersende plicht. Het was trouwens het minste misbruik waarmee men zich verdienstelijk kon maken. Veel mooier nog was het elkander opzij duwen of het „scheppen" van de tegenstander. Toen sloeg er werkelijk een over de kop. In de bocht natuurlijk. Men zag het vehikel op twee wielen voort sqhuiven en vervolgens allerlei vreemde capriolen maken. Plotseling lag het op zijn dak. „Het ongeluk", dachten wij geschrokken. Nou ja, het georganiseerde ongeluk. Even later schoof het naar beneden gekeerde portier open en de chauffeur, met een helm en in een witte overal kroop naar buiten. Hij stond het volgende ogenblik recht en stak fluitend een sigaretje op.

En de commentator liet het via de microfoon weten: „Tja, dames en heren, als hij de bocht niet goed neemt, dan is er niks meer aan te doen."

Dat was dan dat. In de volgende manche vlogen er een paar de baan uit. Dwars over de stapels auto-banden heen. Niemand die een spier vertrok; niemand, die even riep: „Hé, dat gaat verkeerd"! Ook vielen er weer een paar auto's om. Zij lagen er als machteloze kevers op hun zij. Sommige wielen draaiden nog doelloos wat na. Om de bestuurders maakte niemand zich zorg. En dat hoefde ook niet, want geen van hen had ook maar een schram. De ervaring had hun wel geleerd, dat je heel geriefelijk met een auto kunt omslaan. Als je je er maar op kleedt en als je maar de juiste manier van vallen meester bent.

Merkwaardig hoe gauw een mens went aan botsende, tuimelende en over de kop slaande auto's, die om het hardst rijden. Halverwege de races keken wij er met nauwelijks nog enige interesse naar.

Van een der wagens schoot in volle vaart een wiel los en het rolde en tolde op eigen gelegenheid voort. En een der toeschouwers zei ons met een vertederde glimlach: „Die Kees moet altijd een wiel verliezen." Kees haalde de eindstreep overigens op drie wielen.

En tussen de bedrijven door werden de wagens dan gerepareerd. Want dat was natuurlijk wel nodig. Daar moest dus een nieuw wiel gemonteerd worden. Of een stuur recht gebogen. En intussen praatten wij met een deskundige die het had over „onze zo mooie sport."

Een merkwaardig bedrijf een autocross. Men zou het kunnen omschrijven als een festijn waarbij datgene royaal geoorloofd is, wat sommige weggebruikers ondanks alle geleden schade en schande nog maar niet kunnen vermijden. En daarenboven nog veel meer.

Maar in tegenstelling tot dat in het „Veilig Verkeer" loopt het in dit bepaald onveilige verkeer altijd goed af. Men heeft ook geen moment de sensatie, dat zulks niet het geval zou kunnen zijn. En wij zouden dus tot de ietwat paradoxale conclusie willen komen: organiseer een auto-ongeluk en er gebeurt niets.

U bent dan alleen verzekerd van wat die heer na afloop van het feest, de brokstukken overziend, voldaan constateerde: „Een móói crossje."

„Snijden" is een [illegible] tijdens een auto-cross.

Mens naar de maan?

Washington. – De Amerikaan prof. Frederick Durant, voorzitter van de Internationale Federatie voor Ruimtevaart, heeft verklaard te geloven, dat de mens voor het einde van deze eeuw op de maan zal landen.

Hij zei dit tijdens het zevende congres van de federatie, dat te Rome werd geopend. Meer dan 350 afgevaardigden en waarnemers uit 22 landen, waaronder de Verenigde Staten en de Sowjet-Unie nemen aan de werkzaamheden deel.

De voornaamste onderwerp van bespreking zullen zijn het lanceren van aardsatellieten en de wetten, waaraan de mens bij de verovering van de ruimte onderhevig zal zijn.

Proeven met de raket zullen deze herfst in de Amerikaanse staat Florida beginnen.

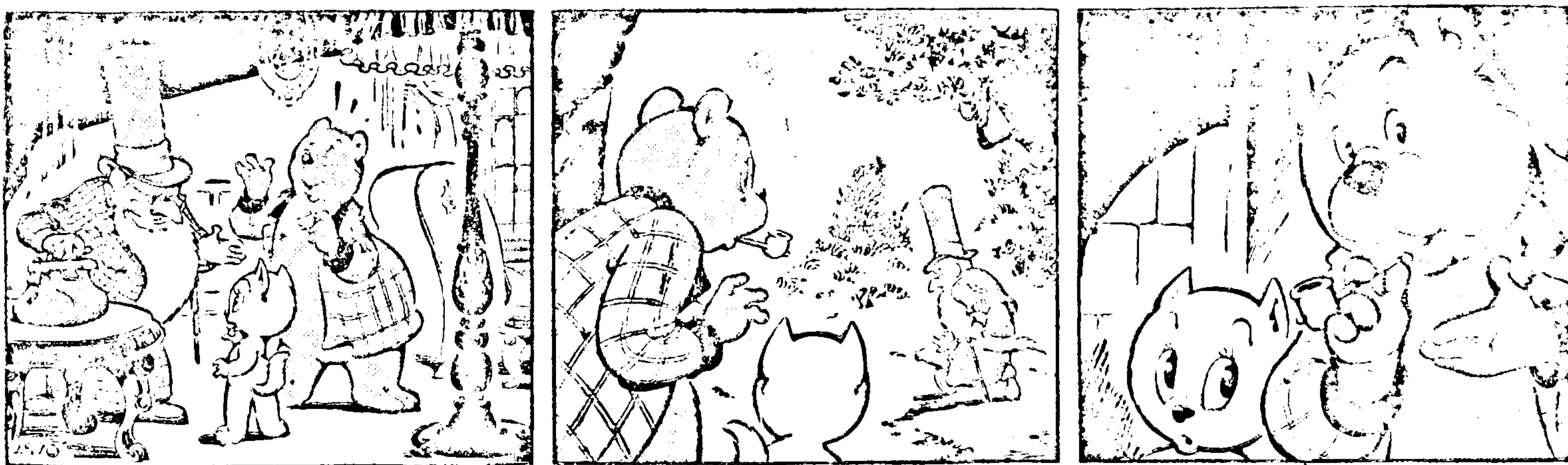
De raket zal, na afgeschoten te zijn met een snelheid van ongeveer zeven kilometer per seconde, dat is acht maal sneller dan de maan, om de aarde draaien.

Zestig jaar geleden werd eerste auto in Nederland geimporteerd

Amsterdam. — Aan het einde van deze maand is het zestig jaar geleden, dat de eerste auto in Nederland werd geïmporteerd. Het was een Duitse Daimler „motorwagen", een voor die dagen normaal rijtuig, doch in plaats van met paarden bespannen, uitgerust met een twee cilinder 3 pk motor onder de achterste zitbanken. Dit voertuig, bestemd voor een zekere notaris J. P. Bakx te Wieringerwaard, trok in dat jaar (1896) veel belangstelling op zijn reis van Amsterdam via Alkmaar naar Wieringerwaard en werd alles behalve vriendelijk ontvangen op het platteland.

Sedertdien is het aantal auto's jaar in jaar uit sterk gestegen, vooral de laaste jaren. Het autopark in Nederland wordt op het ogenblik geraamd op 450.000 stuks.

TOM POES en de Kniphoed

2570. „Aha!" kraste de oude heer, „daar is hij! Daar is dat jongske met mijn kniphoed! Geef gauw hier, kleine schelm! Sta daar niet te beuzelen!"

Hij rukte Tom Poes het hoofddeksel uit de ahnden en drukte het vol liefde op zijn kale schedel.

„Nou, zeg!" zei Tom Poes verontwaardigd. „Erg vriendelijk ben je niet. Heb ik daar al die moeite voor gedaan? Als ik me niet zo had uitgesloofd, zou die snerthoed nu op het politiebereau liggen!"

„Hèhèhè!" kakelde de grijsaard. „Had je een fooitje willen hebben? Daar doe ik niet aan, hoor. Maar ondankbaar ben ik niet, dat zul je nog wel merken. Kom, ik moet weer eens gaan. Zijn er nog andere kastelen met waarde in de buurt?"

„Och", zei heer Bommel, „wat verderop ligt het huis van de markies de Cantecleer. Niet veel bijzonders, maar met wat goede wil zou men het een kasteeltje kunnen noemen, als U begrijpt wat ik bedoel".

„Uitstekend!" riep de oude uit, „dat is wat ik zoek. Schaduw en smook op Uw pad! Tot ziens!"

Met die woorden schuifelde hij de deur uit en liep snel de weg op.

„Een aardige oude heer", zei heer Ollie, hem naogend. „Een beetje zonderling misschien, maar hij heeft een uitstekende smaak voor kunst van waarde.

Wat zou hij bij de markies zoeken, jonge vriend? Weet jij dat soms? Je schijnt hem te kennen".

„Ik ken hem niet", zei Tom Poes. „Hoewel ik het idee heb, dat we hem vroeger wel eens ontmoet hebben. Maar ik vertrouw hem niet. Er is iets raars met hem en z'n kniphoed. Wees maar blij, dat hij is weggegaan, heer Bommel".

ERIC DE NOORMAN: HET TEKEN DER JOMS

56—31. „Balor!" schreewt Wulfstan, terwijl zijn gelaat plotseling een asgrauwe kleur aanneemt.

Doch zonder hem zelfs maar een blik waardig te keuren, schrijdt het tweetal tot vlak voor de Koning en Sverre spreekt: „Zoals ge ziet, Heer Koning, heb ik mijn woord gehouden! En tevens heb ik het bewijs, dat deze man", hij wijst beschuldigend op Wulfstan, „van het begin tot het einde gelogen heeft! Laat zijn kameraad Balor spreken!"

„Maar dat is bedrog!" stuift Wulfstan woedend op. „Gij spant tegen mij samen! Gij hebt mij gezegd, dat Balor dood was".

De Noorman heft de hand op.

„Terug!" bijt hij Wulfstan toe. „Laat Balor spreken!"

Doch de Deen heeft geen verdere aansporing nodig.

„Moordenaar", snauwt hij tegen Wulfstan. „Gij hebt mij uit de weg willen ruimen. Gij hebt mij onder valse voorwendselen hierheen gelokt! Het is nooit Uw bedoeling geweest, de zoon van Uw overleden broer tot U te nemen en hem een goede opvoeding te geven, zoals ge mij en de anderen hebt verteld!

Uw enige doel was, de oude boogschutter en de jongen uit de weg te ruimen! En toen Uw opzet mislukte en ik een gevaar voor U dreigde te worden, zijn ge er zelfs niet voor terug gedeinsd, mij te willen vermoorden!"

„Ge liegt!" valt Wulstan hem briesend in de rede. „Geloof hem niet, Heer Koning! Die schurk daar", hij wijst op Sverre, „Heeft hem misleid en hem gedwongen dit verhaal te vertellen. Wie weet, misschien heeft hij hem wel gemarteld!"

Doch Balor dondert hem toe: „Niemand heeft mij gedwongen! Ik spreek slechts de waarheid! Deze man heeft mij met gevaar voor eigen leven uit de burcht ontvoerd om mij aan Uw misdadige aanslagen te onttrekken! Hij heeft mij verteld wat er vijftien jaar geleden gebeurd is en indien gij het hoofd der Jomsvikings niet waart, zou ik U op deze plek doorsteken!"

Aan de strakke gezichten rondom hem, ziet de Deense aanvoerder, dat hij het spel verloren heeft. Van niemand kan hij meer genade verwachten.

Schichtig dwalen zijn blikken in het rond en plotseling licht een duivelse glans in zijn ogen. Voor iemand het kan verhinderen heeft hij Winonah, die vlak naast hem staat, om het middel gegrepen. Met een vlugge beweging houdt hij haar als een schild voor zich uit, terwijl hij haar met de andere hand het brede dolkmes op de keel zet.

„Indien iemand van U een beweging maakt, is Uw koningin er geweest!" grauwt hij.

Mevrouw Bouman moet om eigen veiligheid denken

Amsterdam. — Het Amsterdamse R. K. dagblad „De Tijd" schrijft: „Het besluit van mevrouw Bouman om naar Nederland terug te keren verheugt ons, want in de zaak Schmidt kan zij, na het pleidooi, toch niets nuttigs meer verrichten en zij behoort thans aan de eigen veiligheid te denken.

Haar terugkeer verheugt ons ook omdat wij zo'n idee hebben, dat zij bij het verlaten van het vliegtuig kennis zal maken met een ander soort volksmenigte, dan zij verleden week in Djakarta heeft ontmoet. Het Nederlandse volk heeft alle reden tot bewondering voor deze vrouw, die met zoveel toewijding en talent deed wat niet eens haar plicht was.

Zij heeft er veel voor moeten verduren, waarbij de schuwheid, waarmede Nederlanders in Djakarta het contact met haar vermeden niet tot de geringste verdrietelijkheden hebben behoord. Het is misschien niet taktisch vóór de uitspraak in de zaak Schmidt mevrouw Bouman toe te juichen.

Voor dit argument zouden wij verleden week nog enig begrip hebben gehad.

Na de afloop tot een lynchpartij in Djakarta is voor een dergelijke bedenking echter geen plaats meer. Ongeacht onze mening over de schuld of onschuld van de verdachte huldigen wij in de moedige vrouw de beginselen van de correcte rechtspraak, waarbij de aangeklaagde recht heeft op een onbelemmerde verdediging.

Mevrouw Bouman is hier meer dan welkom. Wij hopen dat niet alleen de bevolking maar ook de autoriteiten zoveel mans zullen zijn om dit te durven laten blijken" — aldus „De Tijd".

Oudste marineman met pensioen

's-Gravenhage. — Donderdagmorgen 27 september zal de oudste nog in dienst zijnde militair der zeemacht, de militair werkman J. T. Jaski, in de marinekazerne te Amsterdam met enig ceremonieel afscheid nemen van de Koninklijke Marine, om van een welverdiend pensioen te gaan genieten.

Militair werkman Jaski werd geboren in 1888 en diende tot dertig oktober 1928 bij het korps mariniers. Als marinier der eerste klasse verliet hij dit korps, waarna hij werd aangesteld als militair werkman.

Sedert zeven jaar is de heer Jaski oppasser van de commandant maritieme middelen te Amsterdam.

Flikjes eten als offer

(Van een medewerker in Nederland)

Vijf en twintig jaar dagelijks met chocola en cacao bezig zijn is geen kleinigheid, maar dan bovendien nog steeds „ja graag" zeggen als je bij de thee een flikje wordt aangeboden, is ongetwijfeld iets heldhaftigs. Zo'n „held" is in ieder geval de heer W. L. M. Bensdorp, die thans een kwart eeuw dienst heeft gedaan in de Bensdorp-chocola. Hij is de eerste van de vierde generatie Bensdorpen, die jubileert; dus er is weer een mijlpaal bereikt in het leven en in de geschiedenis van de fabriek, die thans door vier broers bestuurd wordt en die als de wind fout zit een gedeelte van Bussum overspoelt met een zoete geur. De „oude meneer Bensdorp" had zoon Willibrord hard nodig toen deze slechts 17 jaar oud was en net in de vijfde klas van het gymnasium zat. Dat was dus in 1931. Nu de „oude meneer" als derde generatie, zich praktisch uit de zaken heeft teruggetrokken om zich verder meer te kunnen wijden aan zijn sociale en charitatieve bezigheden — hij gebruikt er nog steeds zijn kantoor op de oude fabriek voor — is „meneer Brord", zoals hij genoemd wordt, met zijn ervaring eigenlijk de grote stuwende kracht van de fabriek. Waarmee natuurlijk niet gezegd wil zijn, dat zijn drie broers, de mededirecteuren, niet hun handen vol werk hebben. Er komt heel wat kijken, om een wereldconcern met vijf fabrieken en een verkoopkantoor in Boston goed aan de gang te houden. Nu de jubilea van de vierde generatie beginnen — over twee jaar de volgende broer —, maakt de vijfde generatie zich al weer klaar om straks de zaken over te nemen. Er is al een „kleiner Bensdorpje" dat economie studeert. „Het wordt steeds meer een zaak van specialisatie" zegt de heer W. L. M. Bensdorp. „Over enkele jaren is het niet genoeg, dat een directeur het bedrijf slechts door de ervaring, opgedaan in alle afdelingen, heeft leren kennen". Zelf is hij er wel zo gekomen. Hij begon als volontair bij zijn vader en werd in 1942 in de directie opgenomen. Na de oorlog ging hij met zijn gezin (nu vier kinderen) naar Amerika, om daar de verkoop even te organiseren. Toen had hij trouwens al een grote buitenlandse ervaring, o.m. opgedaan in Italië, waar hij een nieuwe fabriek stichtte in 1938.

Onlangs is de „jonge meneer" gehuldigd. Zoals alle zilveren jubilarissen bij Bensdorp kreeg hij het fabrieksmerk — een kroontje — als een zilver speldje op zijn revers. „Dat betekent meer rechten, meer vakantie en het „tot de oude garde" behoren". De oudste, jubilerende directeur is echter pas 42 en is van plan echt voorlopig nog niet letterlijk tot de oude garde te behoren.

W. L. M. Bensdorp

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

8)

„Ik moest wel.'

„Ja, dat denkt men altijd. Tot het te laat is. Luister nu eens, beste kerel: u moest nu maar eens ophouden over de hele gang van zaken te piekeren. Sir Jonathan heeft heus wel goede redenen voor zijn plannen. U kunt van nut zijn voor hem en als tegenprestatie neemt hij u op en zorgt hij ervoor, dat Newland Wayne u in behandeling neemt. Laat alles toch over U heen gaan.

Het kan u alleen maar goeddoen."

„Inderdaad," stemde ik toe. „Maar het is allemaal niet zo eenvoudig voor me. Toen Elaine mij aanhield en ik direct daarop dat ongeluk kreeg was ik.... nu ja, was ik ten einde raad. Geen geld, geen onderdak." Ik voelde, dat het bloed naar mijn wangen steeg bij die vernederende bekentenis, maar hij was helemaal niet verbaasd. Het leek alsof hij dat ook wel geweten had. Vriendelijk zei hij:

„Ik geloof, dat ik u kan verzekeren, dat sir Jonathan ook daarmee rekening heeft gehouden."

Ik lachte kort.

„Het was dan ook wel pijnlijk duidelijk, nietwaar? Ik moet er wel als een armzalige stakker hebben uitgezien. Ik heb mezelf al wekenlang niet meer nauwkeurig kunnen zien. Dan word je slordig en zorgeloos."

„Zo erg was het nu ook niet. U hebt ons voldoende over uzelf verteld. Een kunstenaar, die zijn eigen werk niet meer kan zien — ja, van zo'n man kun je niet verwachten, dat hij erg welgesteld is. Tenzij hij natuurlijk geld van zichzelf heeft."

„En dat heb ik niet. Nu weet u dus hoe het er met me voorstaat."

„Ja, dat weet ik," verzekerde dr. Craddock me. Hij legde even zijn hand met een hartelijk gebaar op mijn schouder.

Toen stond hij op. „Maar u nu verder geen zorgen meer. Uw aandeel in deze zaak is passief — en op het moment kunt u waarlijk niet passief genoeg blijven. Komt tot rust en u zult zien, dat u morgen een herboren mens bent."

Dat zal ook wel nodig zijn, dacht ik. En tegelijkertijd begon ik over Mark te piekeren.

Mark Lavenham was de tweede man van mijn tante Gertrude, de enige zuster van mijn vader, die mij toen mijn vader en moeder waren overleden tot zich had genomen. Zelfs voor een jongetje van tien jaar was het duidelijk, dat zij dit alleen maar uit een soort van plichtsbesef deed. Niet dat ze feitelijk onaardig tegen me was. Maar ze had twee kinderen van zichzelf, niet van Mark, doch van haar eerste echtgenoot — en terwijl ze er voor zorgde dat ik behoorlijk gekleed en gevoed werd, maakte ze me onmiskenbaar duidelijk, dat daarmee haar belangstelling in mij eindigde. Maar met Mark was dat van het begin af aan anders terwijl hij, waarom weet ik niet, met zijn stiefkinderen niet al te goed overweg kon. Misschien kwam dat wel omdat ik niet bang voor hem was. Onze eerste twist hadden we, toen ik ongeveer zestien jaar oud was. Hij vertelde me, dat hij me een behoorlijke opleiding als architect wilde geven met het doel, me daarna bij zich op te nemen in zijn toen al snel uitgroeiende zaak in pre fabricated kippenhokken, garages, strandtenten, weekend huisjes en dergelijke. Ik zei hem toen recht in zijn gezicht, dat ik er niet aan dacht. Dat ik kunstenaar wilde worden, net als mijn vader was geweest. Mark was onmiddellijk opgestoven.

„En een pauper worden, zeker, zo als hij?"

„Dat was hij niet!" schreeuwde ik terug. „Hij was een eerste klas kunstenaar."

„Dat zal wel, maar wat is hij er wijzer van geworden?"

Dat was Mark ten voeten uit, had ik toen met alle arrigantie van de jeugd gedacht. Hij mat iemands waarde en betekenis alleen maar af aan de hoeveelheid ponden, die hij in zijn leven wist op te stapelen. Mark had nog één opmerking gemaakt: „Denk eraan, dat ik over die onzin niets meer wil horen, begrepen?"

Daarbij was het dan voor een tijdje gebleven, maar zelfs Mark kon het niet ontgaan, dat ik uitstekend tekende. Ik legde me voorlopig bij een opleiding tot architect neer, omdat het me gelegenheid gaf mijn tekenen te oefenen en hij van zijn kant deed toen de concessie, dat ik ook cursussen kon volgen aan de kunstacademie.

Toen ik achttien was geworden brak de oorlog uit en ik nam vrijwillig dienst bij de RAF. Ik ben nog altijd van mening, dat ik daar goed aan deed, maar Mark was woedend. Hij had besloten een vrijstelling voor mij aan te vragen op grond van het feit, dat ik nuttiger was achter het tekenbord. De oorlog deed immers de vraag naar kippenhokken, barakken, schuren en wat al niet fantastisch toenemen. Mark stond dus feitelijk opeens aan het hoofd van een voor de oorlogvoering heel belangrijke industrie.

Ik werd hem pas wérkelijk ontrouw, toen ik in Malakka bleef hangen en later naar Australië trok, ondanks zijn vurige smeekbeden om toch terug te keren naar Engeland. Ik deed telkens halve beloften, halve toezeggingen.. nog een paar weken.... nog een paar maanden, dan kom ik terug.... maar ik bleef waar ik was, buiten zijn bereik. De mensen kregen belangstelling voor mijn werk en ik had het gevoel, dat ik eindelijk op eigen benen zou kunnen staan.

Toen was er een telegram gekomen, dat me onmiddellijk naar Engeland terugriep, omdat Mark een ernstige hartaanval had gekregen en het einde nabij scheen. Ik was diep ontsteld en mijn kwade geweten dreef me onmiddellijk naar het vaderland terug. Mijn gevoelens laten zich raden, toen ik in Londen tot de ontdekking moest komen, dat Mark niet alleen zover hersteld was, dat hij alweer achter zijn bureau zat, maar dat hij nog wel twintig jaar zou kunnen leven en werken. Mijn opluchting werd gevolgd door woede — vooral toen Mark rustigweg toegaf, dat het telegram wel een beetje té alarmerend was uitgevallen. Ik zag het hele geval toen als een listige opzet en ik vertelde hem, dat ik er nu helemaal niet meer aan dacht, in d zaak te gaan werken. Dat ik mijn eigen roeping zou volgen. De scène, die deze mededeling uitlokte, had het volledig „verbreken der diplomatieke betrekkingen" ten gevolge.

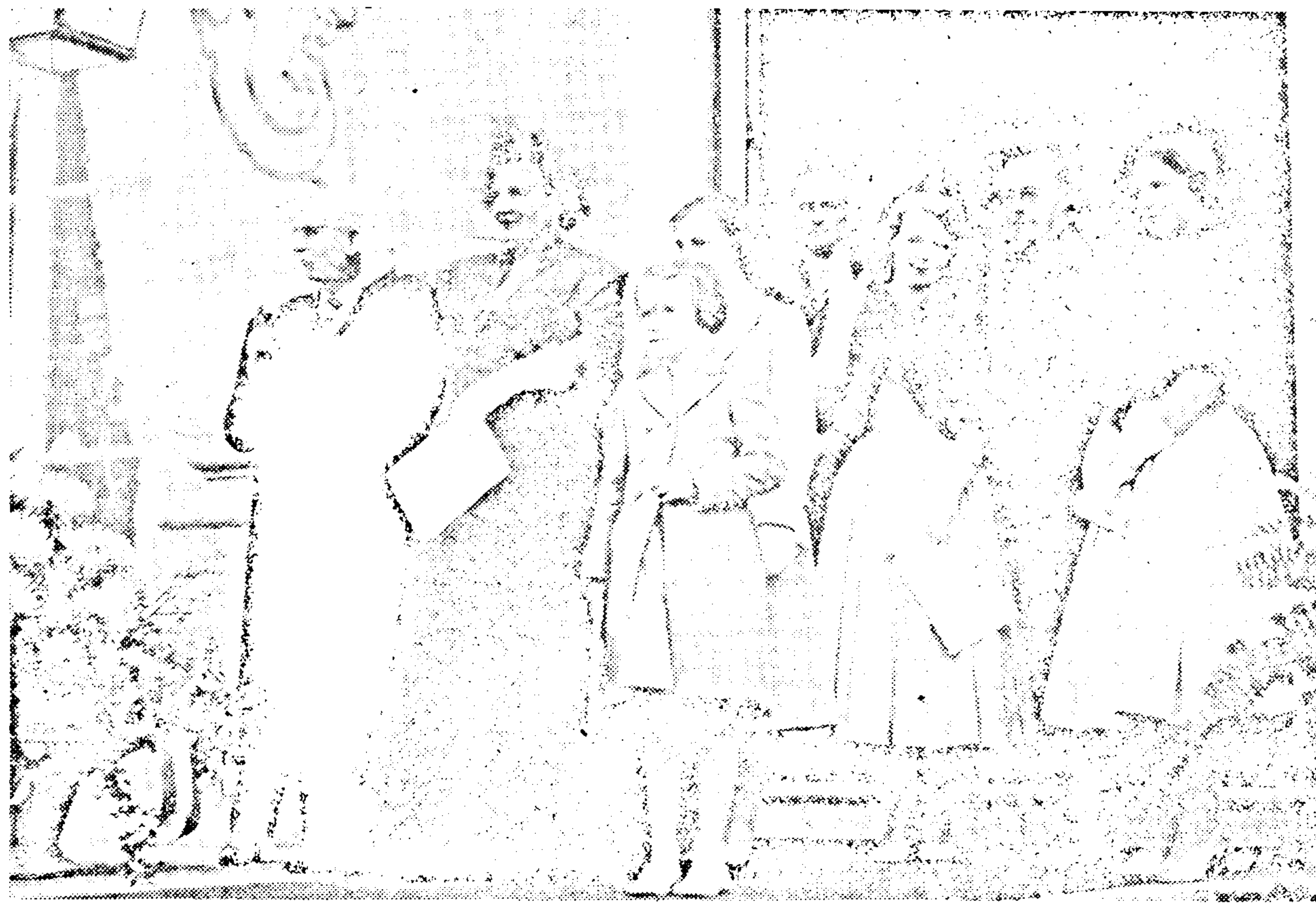
Dit alles was in juni gebeurd. In juli begon zelfs het gezeefde zonlicht van de Londense zomer mijn ogen pijn te doen en ik schrok ervoor terug naar de laaiende tropen te gaan. De rest was gevolgd als de nacht op de dag.

(Wordt vervolgd)

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

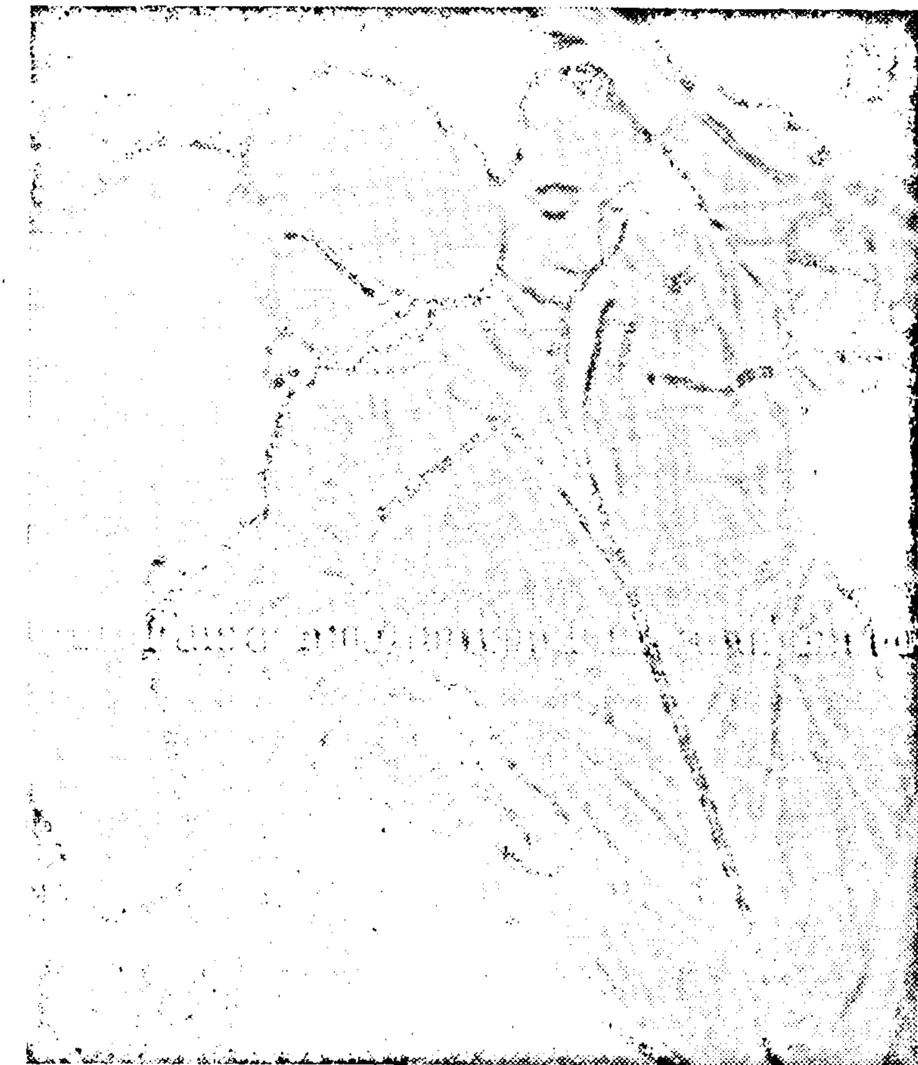
Onlangs werd het huwelijk voltrokken tussen de 24-jarige Londense mannequin Fiona Campbell Walter en de Zwitserse multi-miljonair Baron Heinrich von Thyssen. Na het huwelijk droeg de baron zijn bruid over de drempel van hun villa in Lugano.

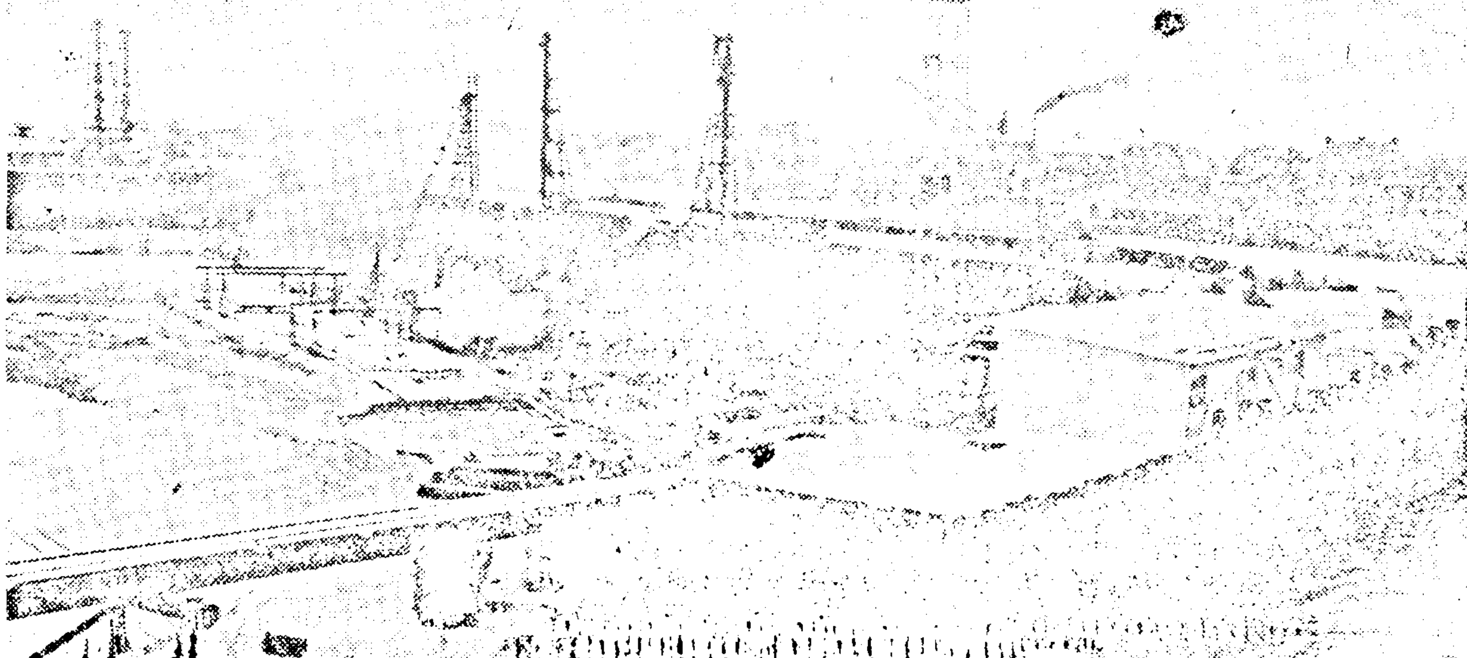
Ter gelegenheid van de opening der Staten-Generaal werd vorige week voor het paleis Ten Bosch een vreugdedemonstratie gehouden door de Haagse bevolking. De gehele Koninklijke Familie stond op de stoep van het paleis.

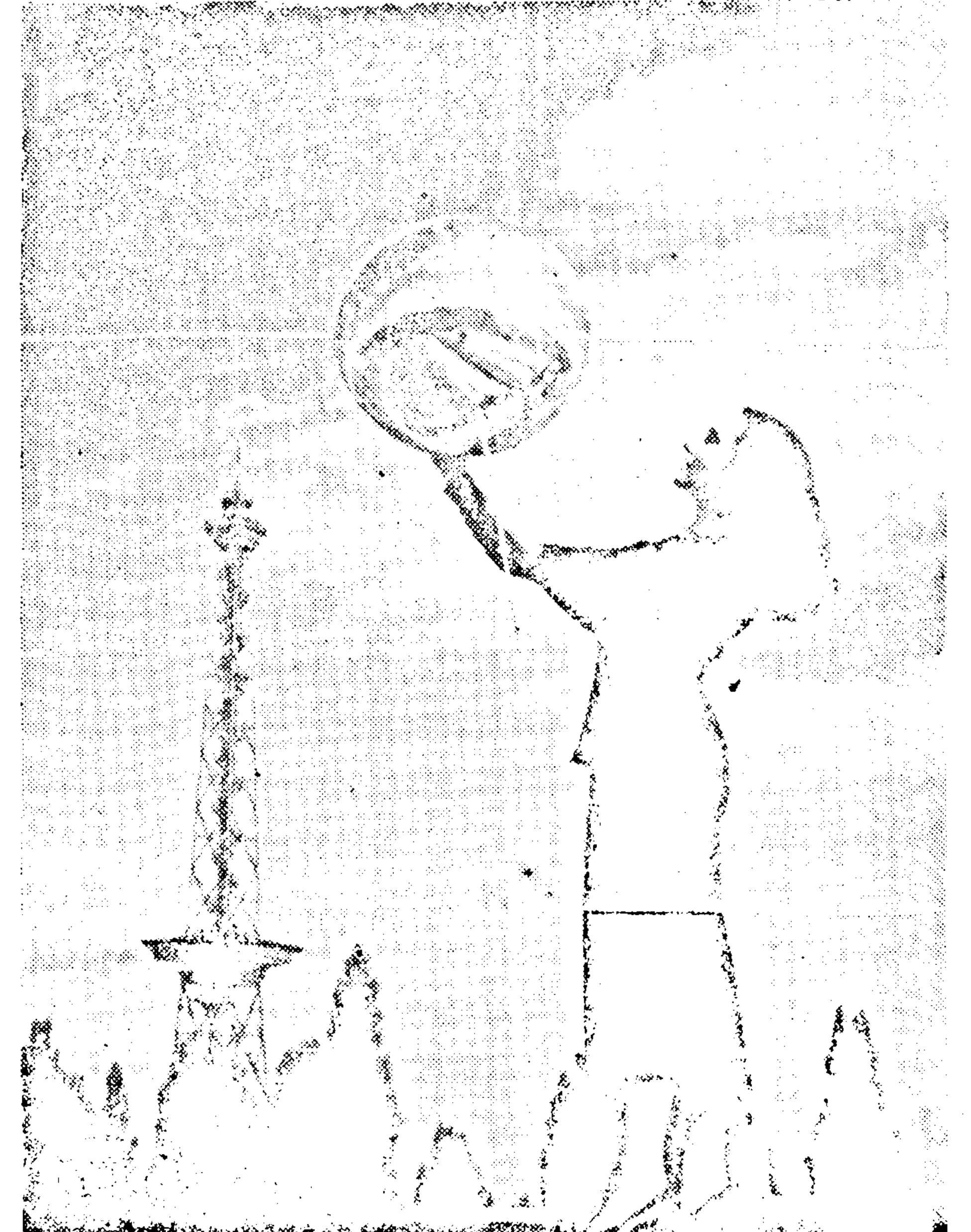
Onmiddellijk na zijn aankomst in Bonn begaf het Griekse Koningspaar zich naar de villa Hammerschmidt, de residentie van President Hauss, alwaar het op het bordes de ovaties van de enthousiaste menigte in ontvangst nam. Rechts President Heuss.

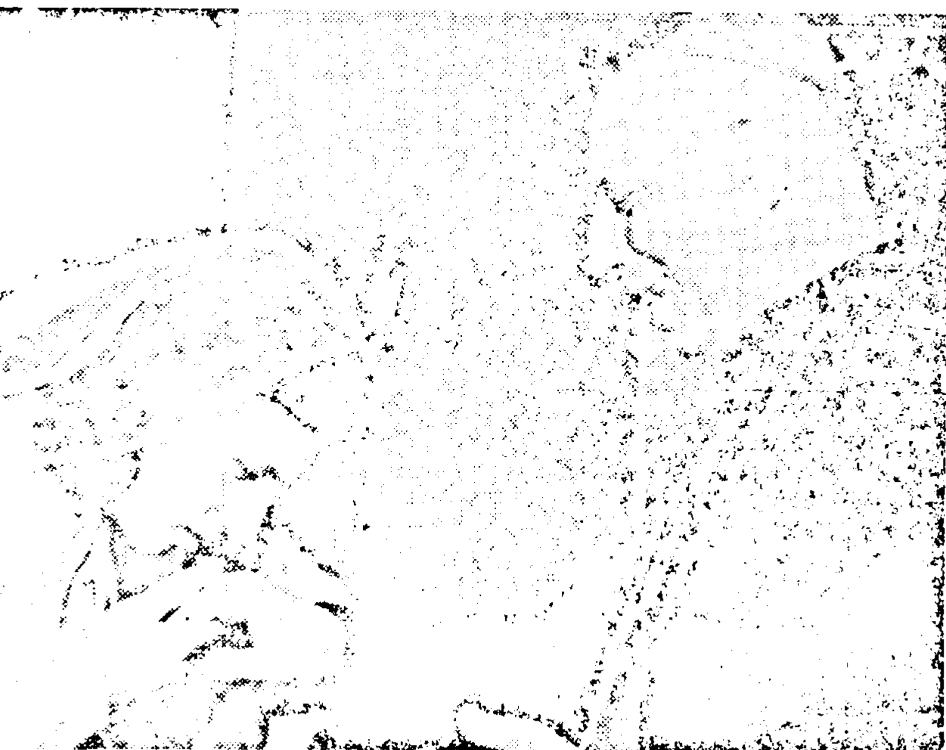
Donald Campbell heeft voor de derde maal in vijftien maanden zijn eigen snelheidsrekord te water verbeterd. In zijn straalmotorboot behaalde hij op het Conistan-meer in Engeland een gemiddelde snelheid van 363 km. per uur. Een door de rook, die zijn cabine binnendrong, versufte Campbell wordt door zijn mecaniciën uit de cabine geholpen.

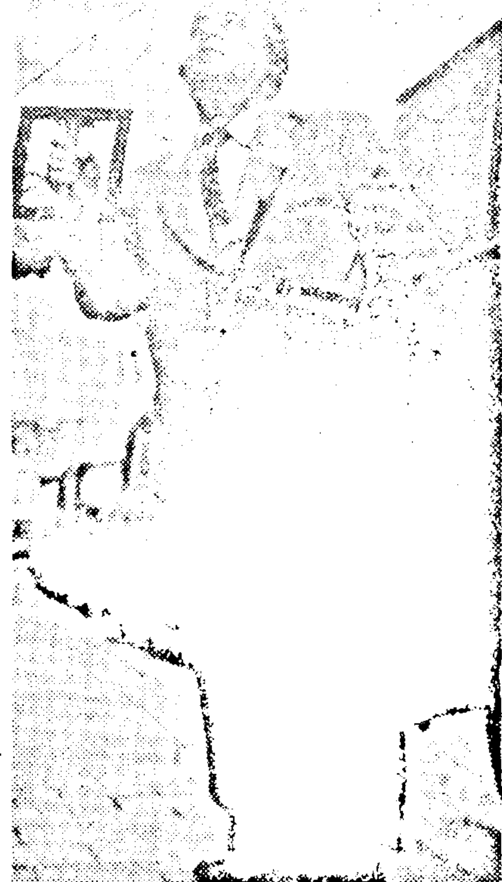
Tussen Krimpen aan de IJsel en Capelle aa nde IJsel wordt op het ogenblik hard gewerkt aan de grootste beweegbare stormvloedkering ter wereld. Als dit werk het volgende jaar gereed zal zijn, zullen rampen als in 1953 voor het achterland tot het verleden behoren. Overzicht van de enorme bouwput, waarin de fundering wordt gelegd voor de pijlers, die de brug en de stormvloedschuiven zullen moeten torsen.

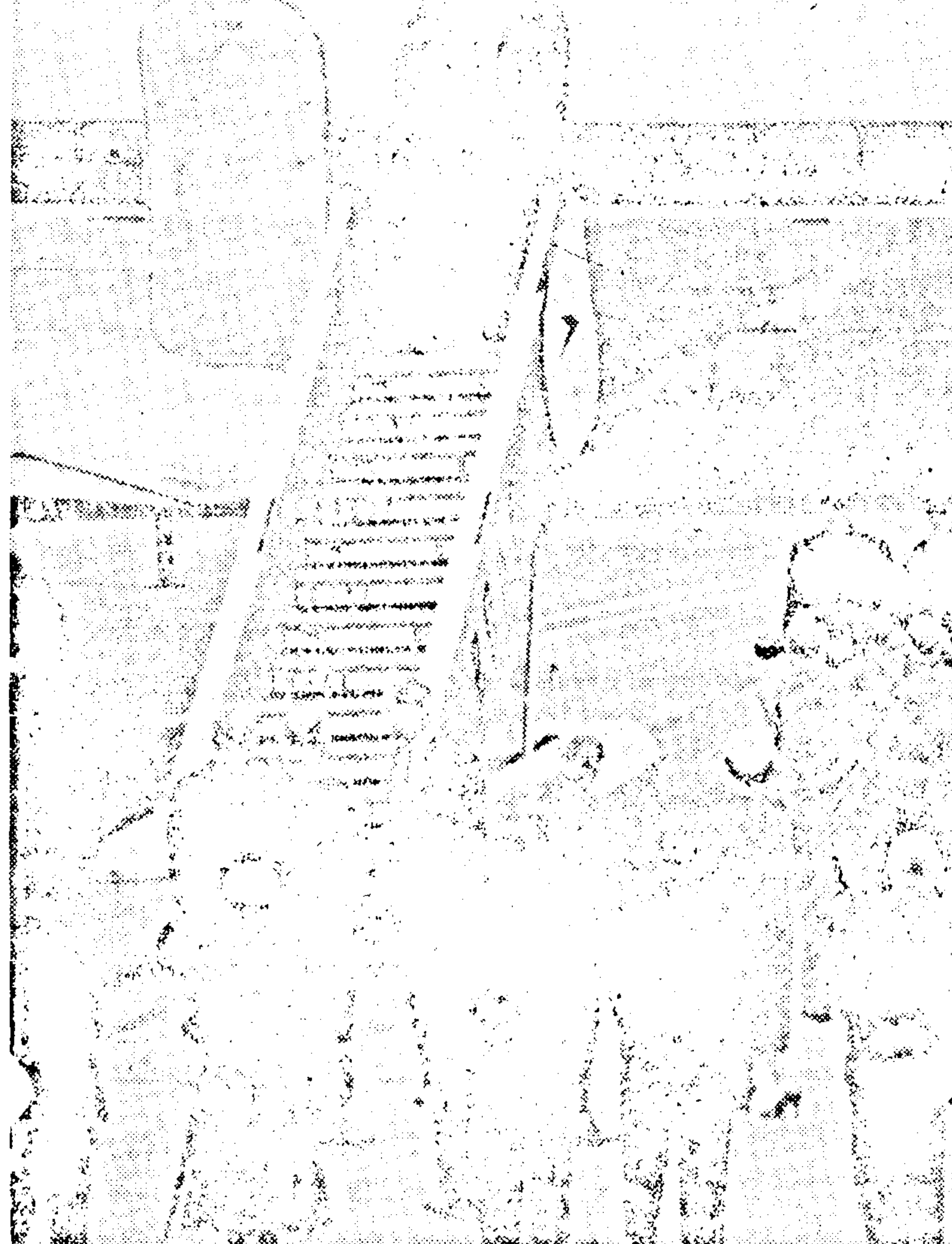
Tijdens de Industrie-tentoonstelling te Berlijn toonde prof. Erhard de Duitse kunstmaan, waarvan er in het geofische jaar 1957 — 1958 10 stuks zullen worden afgeschoten. De kunstmanen zullen met een snelheid van ongeveer 30.000 km per uur rond de aarde cirkelen en wegen niet zwaarder dan 10 kg.

Tijdens haar pelgrimage naar de Kathedraal van Bologna, alwaar het Italiaanse meisjes Amabile Battistello haar dank uitbracht voor het verkrijgen van het licht in een oog door de oogtransplantatie van de priester Don Gnocchi, werd Amabile ontvangen door Kardinaal Lercaro.

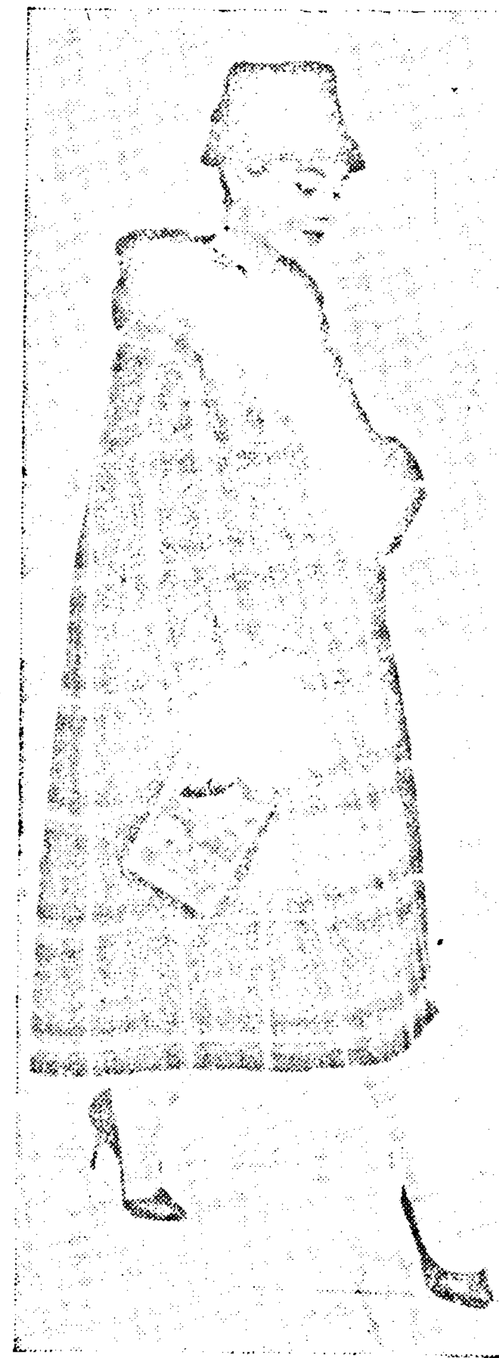

In Duitsland schijnt men op grote schaal de kijkgelden voor de televisie te ontduiken. Er zijn nl. vele duizenden toestellen meer verkocht dan dat er vergunningen voor zijn aangevraagd. De Duitse P.T.T. is er nu toe overgegaan om deze ontduikers van de kijkgelden op te sporen. Hele woonwijken worden thans met ingenieuze apparaten onderzocht op eventuele ontduikers, die bij aantreffen met een zware geldboete of zelfs gevangenisstraf worden gestraft.

Prinses Margaret van Engeland is vertrokken voor een reis van vijf weken naar Oost-Afrika. In de deuropening van haar viermotorige vliegtuig wuift Prinses Margaret naar de achterblijvenden op het vliegveld.

WIJD en SMAL

(Van een correspondent)

De mode houdt van pikante tegenstellingen. Onder de heel wijde tentmantel van Balmain in een voyante Schotse ruit en met afstaande donkergrijze persianer kraag bijvoorbeeld dit heel smalle jurkje van Manguin. Het is van jersey in de tedere nieuwe tint voor deze winter het zachte violet. Het is doodeenvoudig van model en vindt al zijn gratie in de kunstige kruisbanden middenvoor. Men is altijd geneigd violet een beetje een oude-dames-kleur te vinden. Ten onrechte. In alle Parijse collecties is de kleur er, ook voor tailleurs en de jonge mannequins zien er zeer romantisch in uit.

Een beeld uit de bakkersstaking in Frankrijk. In Beaumont-sur-Oise vormde zich een lange rij huisvrouwen, die bij een van de door de regering gerequireerde bakkerijen een broodje trachtten te bemachtigen.

In de werkplaats voor herstel van antiek textiel te Haarlem is men op volle toeren bezig met het herstel van de 21 tapijten van de Gemeente Nijmegen. Een der restauratrices bezig met het herstel van een wandkleed uit de Aeneas serie, voorstellende: „De bouw van Carthago".

Vergadering ARUBAANSE Eilandsraad

Oppositie leverde felle kritiek op het plan tot stichten van hydroponicsfarm

(Vervolg van pag 1.)

Felle critiek livert de oppositie ook op de plannen tot het stichten van een hydroponics farm. De Heer J. D. Croes (AVP) noemt de bewering dat er sprake zal zijn van een deviezenbesparing een zeer zwak argument, daar er van deviezenproblemen eigenlijk geen sprake meer is. De z.g. deviezenbeperking is in feite nog slechts een formaliteit.

Ook uit werkverschaffingsoogpunt acht hij het voorstel waardeloos. Naar zijn berekening zullen slechts een twaalftal krachten er werk vinden. Proeven bij Lago met dit soort cultures bleken kostbaar te zijn en niet effectief. Het argument „export bevordering" noemt spreker te belachelijk om het serieus te nemen.

De voorgestelde overeenkomst met de Heer Robins acht spreker onzakelijk en slechts in het belang van de Heer Robins.

De Heer Kelly (PPA) toon zich verbaasd over deze critiek. Hij acht het bestuursvoorstel zeer juist en toe te juichen.

De Heer Tromp uit zijn bezorgdheid over de manier waarop de laatste tijd met geld wordt omgesprongen. Wij denken nog slechts in millioenen aldus spreker. Ook met dit voorstel is in werkelijkheid weer meer dan een half millioen gemoeid.

Men bouwt luchtkastelen en geeft f 120.000.— weg, zonder enige waarborg. Spreker vreest dat de productie eenzijdig zal zijn en dat uiteindelijk de producten te duur zullen zijn om te concurreren met geïmporteerde groenten. Het heeft spreker verbaasd, dat thans blijkt dat de watercultures weinig water gebruiken en door de bestaande productie kunnen worden voorzien, terwijl destijds, toen de plannen voor het eerst werden genoemd, door het BC werd gesproken over een „grote afnemer van water" uit de nieuwe millioenenonderneming.

Spreker vreest dat het eiland zich op een hopeloze wijze in schulden gaat steken, die later niet of ter nauwernood zullen kunnen worden afgelost.

De Heer Werleman is nog niet overtuigd van de deskundigheid van de Heer Robins, en acht daarom de voorgestelde regeling al te royaal. Het is niet waar, dat de Heer Robins, zoals door het BC wordt beweerd „de normale risico's draagt van de zakenman". De Heer Robins heeft niets te verliezen en alles te winnen. Het eiland slechts te verliezen.

Leden van de PPA-fractie nemen het dan voor het bestuur op. Zij achten het plan zeer gezond en getuigend van de vooruitziende blik van het Bestuur en van de Heer Juan Yrausquin.

Gedeputeerde Henriquez zegt dat bij het woord deviezenbesparing te veel wordt gedacht aan buitenlandse valuta. Men moet het zo zien, dat men door uitvoering van het plan, minder Arubaanse guldentjes naar buiten behoeft te sturen en er dus meer binnen de gemeenschap op Aruba blijven.

Het ontwerp wordt dan goedgekeurd met de stemmen van de oppositie, zes in getal, tegen.

Salarisverhoging voor Gedeputeerden.

De Heer Dominico Croes (AVP) acht het voorstel tot salarisverhoging voor de gedeputeerden misplaatst. Hij gelooft niet in de toename van de werkzaamheden en vergroting van de verantwoordelijkheid. Indien het werk heus zo zwaar is, waarom dan niet een vijfde gedeputeerde benoemd, vraagt spreker zich af.

Voor de salarissen die thans betaald worden, kan men uitstekende krachten aantrekken.

Spreker noemt de voorgestelde verhoging sterk overdreven en vreest dat hiermee de deur wordt geopend voor steeds verder strekkende salarisverhogingen.

De overbruggingstoelage noemt spreker zinloos. Geen der gedeputeerden heeft zoiets nodig. De huidige functionarissen zullen na beëindiging van hun ambtsperiode allen naar uitstekende betrekkingen ofwel bloeiende zaken terugkeren.

De Heer Werleman kan zich evenmin met het voorstel verenigen en brengt de woorden in herinnering, die door de Heer Yrausquin, als fractieleider van de PPA werden gesproken, toen jaren geleden een voorstel werd gedaan tot een veel bescheidener aanpassing van de salarissen der gedeputeerden. De Heer Yrausquin had toen beweerd, dat de zitting hebbende gedeputeerden voor hun aanvaarding van de functies geweten hadden welke verantwoordelijkheid zij te dragen kregen.

De Heer Yrausquin had toen gezegd dat een vergelijking met ambtenarensalarissen niet steekhoudend is. De argumenten die toen nauwelijk golden, aldus de Heer Werleman, in verband met de veel geringere aanpassing, gelden thans dubbel en dwars.

De Heer Finck (PPA) verdedigt het voorstel en zegt dat het huidige college niet kan worden vergeleken met vorige. Thans wordt er ingespannen gearbeid in het belang van de bevolking van Aruba. Een salarisverhoging is zeker gewettigd en spreker zal dan ook gaarne zijn stem aan dit voorstel geven.

De Heer Tromp (UNA) noemt de voorgestelde verhoging belachelijk en het gepraat over toegenomen werkzaamheden en verantwoordelijkheid misplaatst. Wat toegenomen is, aldus spreker, is de politieke konkelarij en het politieke geharrewar bij benoemingen. Bovendien is het geheel onjuist van de „zware verantwoordelijkheid" der gedeputeerden te spreken, omdat de verantwoordelijkheid niet individueel door de leden wordt gedragen maar door het college in zijn geheel.

De vergelijking met de salarissen van gezaghebber en hoofden van diensten gaat mank, ook al omdat men van gedeputeerde niet de ontwikkeling en ervaring verwacht als van de deskundigen die aan het hoofd van de diensten staan. De aangehaalde voorbeelden ter vergelijking betreffen academici met jaren ervaring. Daarmee mogen, wat salariering betreft, de gedeputeerden zich niet meten.

Bij de hoofdelijke stemming blijkt een der leden van de PPA-fractie, de Heer F. Laclé het niet met zijn fractiegenoten eens te zijn. Hij stemt tegen het bestuursvoorstel. Daar de UNA-fractie artikelsgewijze behandeling eist, moet vele malen worden gestemd. Zovele malen, dat nog een lid van de PPA fractie de kluts kwijt raakt en eenmaal tegen de voorstellen stemt. Dat levert dan een stemmenverhouding van 12-8 op. Overigens worden de voorstellen van het BC goedgekeurd met een verhouding van 13-7 (oppositie en F. Lacle).

Een Una voorstel tot het doen ingaan van de verhoging op de dag na afkondiging van het besluit wordt verworpen en de gedeputeerden krijgen hun verhoging nu met terugwerkende kracht tot 1 juni 1956.

Van de gelegenheid voor te stellen de overbruggingstoelage ook voor oud-gedeputeerden van kracht te verklaren wordt door de oppositie geen gebruik gemaakt. Zij verklaart zich principieel tegen de salarisverhoging en tegen de toekenning van een overbruggingstoelage.

Aanvullende Begroting 1956

In de algemene beschouwingen hield de heer Werleman (UNA) een rede, die wij morgen in extenso zullen weergven. Hij merkt onder meer het volgende op:

Bij de beantwoording van deze rede, merkt gedeputeerde Henriquez op, dat de Heer Werleman bij het indienen van zijn motie handelt op de wijze van „Luister naar mijn woorden, maar zie niet naar mijn daden." Hij bedoelt hiermee dat de Heer Werleman protesteerde over een late oproeping voor de raadsvergadering en een korte tijd van voorbereiding, maar nu komt men met een motie over een korte belangrijke onderwerp deze direct behandeld wenst te zien. De Heer Henriquez noemt dit een ongepaste politieke stunt, temeer waar het voorstel tot het afschaffen van de gebruiksbelasting in feite afkomstig zou zijn van de PPA en de huidige minister van finantien, Juan Yrausquin.

Gedeputeerde Petrona verklaart naar aanleiding van de bewering van de Heer Werlman, dat er nog GEEN ontslagen werden gegeven aan schilders en dat indien dit nodig mocht zijn, vanzelfsprekend de gebruikelijke opzegginstermijn in acht zal worden genomen.

Overigens spreekt het vanzelf, dat nu men gereed komt met de herstelzaamheden die nodig waren door de vernieling aangericht door de orkaan, er minderwerk zal zijn, ook voor de particuliere truckchauffeurs. D.O.W. zal echter steeds het uit te besteden werk zo eerlijk en redelijk mogelijk onder alle gegadigden verdelen, aldus de gedeputeerde.

De oppositie is met de antwoorden van de bestuurzijde niet tevreden, maar ondanks protesten wordt bij de hoofdelijke stemming de motie van de Heer Werleman met de gewone stemmenverhouding verworpen, niet omdat de PPA leden het met de strekking oneens zouden zijn, maar omdat zij menen dat de door UNA gekozen vorm van behandeling onjuist is.

Er ontstaat nog even een verbitterde wordenwisseling tussen de Heren Werlman en Gedeputeerde Croes, waarbij de Heer Croes onder meer opmerkt, dat de UNA jaren lang aan Bestuur en Regering deelnam, maar nimmer tot de uitwerking kwam van de plannen, die thans zo ijverig worden verdedigd.

CURACAO

Tennistraining

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal er voor hen, die aan tennis willen gaan doen of zich verder willen bekwamen in deze sport, door J.P.F. de gelegenheid geboden wordt door trainers aan te stellen. Hiertoe hebben na een reeks besprekingen de heren J. Kion en E. Jesserun (ex-tennis-kampioen) zich bereid verklaard dit trainen op zich te nemen. Reeds heeft de heer Kion op zondagmorgen jl. enige leden van de vereniging „Athene" geholpen.

Horloge verdwenen

Willemstad. — In het tweede distrikt deed de man E.W. melding bij de politie van het feit, dat zijn polshorloge met armband uit zijn woning is ontvreemd. Het uurwerk vertegenwoordigt een waarde van f 82,—. De politie speurt naar de dader.

Hond beet man

Willemstad. — Terwijl H.V.A. in de Cerranostraat liep, werd hij door een hond aangevallen, die het op zijn kuit voorzien had. Zijn broekspijp werd gescheurd en in zijn rechterbeen waren de tandsporen duidelijk te zien. Hem werd medische behandeling verleend.

Antilliaanse belangstelling voor Keulse Fotografie-tentoonstelling

Willemstad. — Tegelijk met Gouverneur Struycken vertrok gisteren naar Nederland de heer Cecil Delvalle (El Globo), die een bezoek gaat brengen aan de grote Fotografie-tentoonstelling in Keulen. De heer J. V. Kusters (Foto El Ideal) bevindt zich voor dit doel reeds in Duitsland.

Vlucht

Plesman Luchthaven. — Het K.L.M.-vliegtuig, dat 24 september uit Curaçao vertrok, arriveerde op 25 september om 13.47 uur te Amsterdam. De machine, die 25 sept. uit Amsterdam opsteeg, landde op Curaçao om 11.57 uur, terwijl het toestel van 25 sept. uit Curaçao, met bestemming Amsterdam, daags na vertrek te 18.56 uur op Schiphol aankwam.

Gelegenheid maakt de dief

Willemstad. — De vrouw M.R. deed bij de politie aangifte van vermissing van haar portemonnaie, inhoudende ongeveer f 50,—. Zij was in de Punda inkopen aan het doen en had daarbij haar tas open gelaten. Op een gegeven moment ontdekte zij, dat haar beurs verdwenen was. Een onderzoek wordt ingesteld.

Dansavond in Mariniers-kazerne

Suffisant. — As. zaterdagavond zal in de cantine van de marinierskazerne Suffisant weer een dansavond gegeven worden met muziek van de nieuwe Mariniersband. Aanvang 20.00 uur. Eenieder is van harte welkom.

LIJST van gevonden voorwerpen

Willemstad. — In het tijdvak 14 tot en met 23 september werden de volgende gevonden voorwerpen op het hoofdbureau van Politie gedeponeerd: 1 Curaçaose bankbiljet (terug te bekomen op de Pastorie Santa Rosa); 1 kinderleesbril waaraan ketting! 1 goudkleurige dasklem met initialen J.V.; 1 zilveren manchetknoop; 1 blauw colbertjasje, waarin zakdoek, rozenkrans, geldsbedrag en papieren, waarop naam H. la Crub, St Domingoweg 108; 1 rijbewijs in etui ten name van A. E. Wilmans, Schottegatweg oost 15; 1 schaar; 1 complete achterverlichting voor motorrijtuig; 1 dames zonnebril met zwart montuur; 1 bruine portemonnaie met initialen B.M.A., Fr. D. Rooseveltweg 160, inhoudende geldsbedra, 1/12 lot Landsloterij trekking 27—9—56; 1 zwart etui inhoudende rijbijwijs ten name van Tarasio Cesareo Vrutaal, K. Sta Martha 1, 1 lot NALTB; 1 hoofddoek met klem en 1 kinderleesbli blank montuur (Mundo Nobo).

Théo Frenkel sr. overleden

Hilversum. — Dezer dagen is op 85-jarige leeftijd in zijn woning te Amsterdam overleden de heer Theo Frenkel sr., zoon van wijlen mevruow Theo Mann-Bouwmeester en de musicus Frenkel.

Theo Frenkel werd geboren te Rotterdam en bleek al spoedig een veelzijdige begaafdheid te bezitten. Op jeugdige leeftijd trok hij naar Engeland en Frankrijk, in welke beide landen hij op de planken heeft gestaan. Hij wist daar, in weerwil van de taalmoeilijkheden, uitstekende kritieken te oogsten. Te Parijs werd hij ontdekt door Pathe, een der pioniers van de Franse cinematografie die hem met de leiding van de Pathe-studio's te Nice belastte. Later trok Frenkel naar Berlijn, waar hij eveneens vele jaren als filmregisseur werkzaam was. Bij het begin van de eerste wereldoorlog keerde hij terug naar Nederland, waar hij verschillende films produceerde, die, de periode in aanmerking genomen, bijzondere kwaliteiten hadden. Op latere leeftijd gaf Frenkel het filmwerk op. Hij voerde de redaktie van de Wereldkroniek en werkte mee aan radio-programma's.

Zijn stoffelijk overschot werd dinsdag te Westerveld verast.

Politieharmonie concerteert

Willemstad. — De Politie Harmonie zal aanstaande zondagmiddag om 17 uur een volksconcert geven bij de kerk van Montagne.

Toeschouwer krijgt klappen te incasseren

Willemstad. — Door Hermandad wordt een onderzoek ingesteld naar de oorzaak, die er toe leidde, dat de man H.V.D. een flinke mep te incasseren had, waarbij hij een snijwond van 2 cm. lang en 1 cm. diep opliep. Hij verklaarde, dat er drie mannen in de Nelisbar aan het vechten waren, en hij slechts toekeek. Op een gegeven moment werd hem een harde klap — waarmee? — toegediend.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel 3209

Personeel Afdeling:
F. W. Duyvenbode Varkevisser, C.P.I.M: Hotel, N. P. tel: 3805
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel. 2097

C.S.M.

Rederij:
F.R.v. Rosevelt tel: 2440

Scheeps agentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO:
„DESPERATE HOURS"
Geen kinderen beneden 18 jaar

Avondsterrit

Emmastad. — De sportvereniging Asiento zal op 6 october a.s. een avondsterrit organiseren waarvan ook niet-leden, doch wel belangstellende, autobezitters kunnen deelnemen.

De rit gaat uitsluitend over asfaltwegen en zal deels van het „kaartleestype" zijn, d.i. gelijk aan die bij de laatste shell olympiade. De start vindt plaats tussen 19.00 en 20.00 uur bij het hoofdkantoor van de C.P.I.M. te Emmastad, lengte van het parcours 60 km, geschatte duur van de rit ongeveer 2 1/2 uur. Het eindpunt bevindt zich te Brakkeput, aldaar zullen ook op zondag 7 oktober de prijzen worden uitgereikt. Aan de rit is een team-wedstrijd verbonden om de Shell-wisselbeker; een team kan bestaan uit minimaal drie of maximaal vijf wagens en hiervan zullen de drie beste geplaatst worden. In de teamwagens mogen slechts twee inzittenden plaats nemen; voor de andere wagens is het aantaal inzittenden per wagen onbeperkt. Het reglement kan tegen betaling van f. 2,50 per auto op woensdag 4 oktober tussen 19 en 23 uur tijdens de inschrijving van naam bestuurder, waarnemer, merk en nummer auto etc. in ontvangst genomen worden. Deelnemers moeten tegen W. A. schade verzekerd zijn.

Opgave vóór drie oktober bij de commissie t.w.: de heren T. Pollinkhof, A.A.J. Janse en G.W. Overdykink. Gehoopt wordt dat ook van buiten de „oliegemeenschap" vele enthousiasten deel zullen nemen aan deze sportieve strijd.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Zuid-amerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
19.45 Een zet voor de Ned. Ant.
18.00 Pabien.
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Philips happy family
19.30 Hoorspel
19.45 Wat de handel biedt
20.30 Voor de vuist weg,
21.00 Buitenlands Weekoverzicht
21.15 Show del Jueves.
22.25 Nieuws in het kort.
22.30 Sluiting.
RADIO HOYER
17.00 Tea at Five.
17.15 Muziek
17.40 Met Duitse musici
17.45 Landlotery
18.30 Ron Carta Blanca
18.45 Sportnieuws
19.00 Gevarieerde muziek
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Hollandse liflafjes
22.00 Sluiting.
P.C.J.
18.37 Nieuws.
18.54 Kunje nog zingen, zing dan mee
19.07 De wereldkampioenschappen
19.15 Muziek
19.44 „De Ramblers show".
20.09 Wat ons bindt
20.15 Ned. orkesten,
20.40 Wat de Pers er van zegt.
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting.

Aanrijdingen

Willemstad. — Een viertal aanrijdingen vond gisteren plaats. De schaden liepen van f 50,— tot f 75,—.

Een andere aanrijding gebeurde eergisteren te Santa Cruz. Een personenauto reed tegen een lichtmast op, waardoor deze vernield werd. De schade bedraagt f 300,—. Daags daarna kwam de betrokken chauffeur zelf aangifte doen. Hij verklaarde achter het stuur in slaap gevallen te zijn.

AMERIKAANS BASEBALL

DODGERS verliezen belangrijke ontmoeting van ROBIN ROBERTS

„BUMS" staan thans één wedstrijd achter bij MILWAUKEE

Het begint er thans een beetje donker uit te zien voor de Brooklyn Dodgers. Donald Newcombe faalde gisteren in een wedstrijd, welke de Dodgers hadden moeten winnen, om gelijk te kunnen blijven met de Milwaukee Braves. Nu staan de Dodgers, met nog slechts drie wedstrijden te spelen, een hele wedstrijd achter Milwaukee. Donald Newcombe, de pitcher met de meeste gewonnen partijen gedurende dit seizoen, verloor gisteren van niemand minder dan Robin Roberts, die nog een laatste poging doet om 20 wedstrijden te winnen. Dit magische cijfer ligt thans in het bereik van Roberts, nadat hij gisteren, door van de Dodgers te winnen, zijn 19e gewonnen partij van het seizoen boekte; hij heeft er 17 verloren.

Ondanks twee homeruns van Duke Snider, zijn 40e en 41e van het seizoen, verloren de Brooklyn Dodgers met 7—3 van de Philadelphia Phillies en Robin Roberts. Newcombe verliet de wedstrijd na vijf innings, toen de Phillies met 4—2 voorstonden. Bessent en Labine pitchten de rest van de wedstrijd. Del Ennis sloeg voor de Phillies zijn 25e homerun van het seizoen.

In de enige andere National League-wedstrijd bracht een single van Solly Drake, tweede-honkman Gene Baker in vanaf het tweede honk, met de winnende Chicago-run in de 13e inning. De Cubs wonnen, dank zij deze run met 3—2 van de St Louis Cardinals. Jim Brosnan was de winnende Chicago-pitcher en Murry Dickson verloor voor de Cardinals. Eigenaardig is het, dat de Cardinals in totaal 15 honkslagen hadden tegen de Chicago Cubs slechts vijf. De Cardinals hadden dus driemaal zoveel en verloren toch.

Twee American League-pitchers probeerden gisteren hun 20e wedstrijd van het seizoen te winnen. De ene slaagde hierin, de andere faalde. Herb Score boekte zijn 20e zege van het seizoen, toen de Cleveland Indians met 8—4 van de Kansas City Athletics wonnen. Art Ditmar verloor de wedstrijd voor de Athletics.

In Baltimore verloren de New York Yankees en Whitey Ford met 1—0 van de Baltimore Orioles. Charley Beamon debuteerde in de Major-Leagues en pitchte tegelijkertijd in zijn eerste wedstrijd een 5-hit-shutout. Een „wild pitch" van Whitey Ford liet de winnende run binnen voor de Orioles.

De Detroit Tigers versloegen de Chicago White Sox met 4—1. Bill Tutle sloeg een homerun „double en „single" om de Tigers aan deze overwinning te helpen. Lary Doby sloeg voor de White Sox zijn 23e homerun van het seizoen. Paul Foytack was de winnende Detroit-pitcher.

De Boston Red Sox wonnen met 8—4 van de Washington Senators. Ted Williams sloeg een „double" en „triple" in vier slagbeurten en zijn B.A. bleef na deze wedstrijd op .350, terwijl Mickey Mantle in de wedstrijd van de Yankees tegen de Orioles als pinch-hitter werd uitgemaakt, waardoor zijn B.A. op .354 bleef.

New Yorkse Beurs

New York. — De NY-effectenbeurs daalde gisteren tot het laagste niveau sedert einde Mei onder invloed van de verkiezingsonzekerheid, de situatie in het Midden Oosten en de krappe geldmarkt, terwijl voorts obligaties aantrekkelijker zijn geworden.

Rond het middaguur bedroeg de daling één dollar of meer onder leiding van de industrielen.

In de namiddag trad een herstel in uit technische overwegingen en de markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1166; hoger 373; lager 549; onveranderd 244; aandelenomzet 2.370.000; obligatieomzet $ 3.920.000

1. Amer. Tel and Tel 170 5/8
2. Anaconda Comp. 80 3/8
3. Bethlehem Steel. 163 1/2
4. Dupont de Nemours 195
5. Gen Electric. 58
6. Gen Motors 46 3/4
7. Intern. Tel and Tel 31 5/8
8. Kon. Petr. Mij 105 3/8
9. Shell Oil 84 1/2
10. Standard Oil of N. Y. 54
11. U.S. Steel 66 1/8
12. Canadian Pacific 33 1/4
13. Intern. Nickel. 103 3/8

Nieuwe olieconcessie voor C.P.C.

Ciudad Guatemala. — De Compania Petrolera California LTD, een dochtermaatschappij van de Carlifornia Standard, heeft de exploratie-concessie voor een gebied van 67.000 acres verworven aan de Atlantische kust, nabij Puerto Barrios.

De regering heeft zich het recht voorbehouden de overeenkomst met de maatschappij later te herzien.

Amsterdam. — Het kabinet van het ministerie van justitie in Brussel heeft medegedeeld, dat de minister van justitie om redenen van juridische aard het verzoek om uitlevering van mevr. Langendijk—v. Moorst (de ex-pleegmoeder van Anneke Beekman) niet ontvankelijk heeft verklaard.

SCHERMWEDSTRIJDEN IN THOMASCOLLEGE

HELLEMENT won — met slechts een verliespartij — Desertinebeker

MULLER op medisch advies teruggetrokken

Willemstad. — Woensdagavond werd in het St Thomascollege de finale verschermd van de sabelwedstrijden om de Desertinebeker. De finale zou uit 6 schermers bestaan, doch Statius Muller moest zich op medisch advies terugtrekken, zodat er slechts 5 schermers aan de finale deelnamen. Dit was jammer voor Statius Muller, want zoals hij in de voorronde schermde, had hij zeker een goede kans gehad op de eerste plaats.

De schermers Minguel (Sithoc), Castendijk (Mariniers), Plaisier (P.S.V.), Hellement (Sithoc) en B. Boutmy (Musketiers) kwamen nu tegen elkaar uit. Over het algemeen werd er zeer goed geschermd en de strijd ging in het begin gelijk op.

Minguel viel was tegen, doch na een paar partijen kwam hij er weer beter in. Castendijk werkte ook goed, doch haalde ook maar 2 partijen binnen. Plaisier schermde niet zo sterk als in de voorronde vorige week. Tegen Hellement kon hij het niet bolwerken. Zijn aanvallen waren vaak te kort en dan probeerde hij toch nog door te gaan zonder de ripostes van Hellement weg te nemen.

Tot de laatste partij stond hij nu gelijk met Hellement, doch ook van Minguel verloor hij en kwam hierdoor zelfs op de 4e plaats.

Hellement was zeer snel en doordat hij vaak achteruit ging, waren de aanvallen van de tegenstanders vaak te kort en kwamen zijn ripostes aan. Met slechts 1 verliespartij kwam hij dan ook bovenaan en won hiermede de Desertinebeker.

B. Boutmy was niet zo goed. Hij maakte vaak weer aanvallen in een paar bewegingen, waarop hij voorsteken aankreeg.

De einduitslag luidt dus als volgt:

	gewonnen partijen	ontvangen treffers	gegeven treffers
1. Hellement	4	—	—
2. Castenrijk	3	16	22
3. Minguel	3	16	21
4. Plaisier	3	17	—
5. B. Boutmy	2	—	—

Hierbij dient opgemerkt te worden, dat allen 1 winstpartij ontvingen van Statius Muller, die alles bij default verloor.

De heer Kromhout leidde deze wedstrijden op prettige wijze.

Een spelmoment uit de wedstrijd in de Nederlandse Ere-Divisie (Ajax — GVAV 1—2). Den Edel (Ajax) scoort in de eerste minuut onder de handen van de GVAV-keeper Roffel het eerste doelpunt.

Autoraces om grote prijs van Venezuela

Modena. — Aan de autoraces om de grote prijs van Venezuela, die op 4 november worden gehouden neemt Maserati deel met de coureurs Stirling Moss (Eng.), Jean Behra (Fr.), Bodini (It.), de Tomasso (Arg.) en Musy (Zw.)

Ferrari komt aan de start met twee 3½ liter wagens, bestuurd door Alfonso de Portage en Harry Schell, terwijl in andere wagen met een inhoud van drie liter Franco Cortese en Ottavio Guarducci uitkomen.

Gordini heeft eveneens ingeschreven met twee wagens, die zullen worden bereden door Ramon da Sylva en Dos Santos.

De wereldkampioen Juan Manuel Fangio, die voor de wedstrijd is uitgenodigd, zal een dezer dagen een beslissing nemen.

Eis van „De Tijd" tegen „De Nieuwe Tijd" afgewezen

Paramaribo. — De rechter in kort geding heeft de eis van het ochtendblad De Tijd tegen het ochtendblad De Nieuwe Tijd afgewezen. Zoals eerder gemeld eiste De Tijd een verbod tegen de naam De Nieuwe Tijd. De rechter verwierp de stelling van eiser dat de namen verwarring zouden brengen. Hij was het eens met gedaagdes advocaat dat zulks in deze kleine gemeenschap niet het geval zal zijn. Ook betwijfelde hij of eiser wel recht heeft op de naam De Tijd op grond van het feit dat wanneer de naam wordt opgevat als handelsnaam, in dit geval het de naam betreft van de drukkerij die tevens uitgeefster was van genoemd blad, welke drukkerij door verkoop is overgegaan in handen van gedaagde. Hierover is zoals eerder gemeld een apart proces gaande. De rechter merkte overigens op dat de naam van een periodiek niet zonder meer als handelsnaam is aan te merken. De Tijd is in hoger beroep gegaan. De Tijd wordt bijgestaan door advocaat G. v.d. Schroeff, De Nieuwe Tijd door mr. K. van Westen.

Het incident aan de Palestijnse grens

Londen. — Dag Mammarskjoeld, de secretaris-generaal der Verenigde Naties heeft de vertegenwoordigers van de grote mogendheden alsmede van Jordanië en Israel op zijn hoofdkwartier ontboden voor dringende besprekingen over de incidenten aan de Palestijnse grens.

President Koeatly van Syrië heeft koning Hoessein van Jordanië telefonisch de verzekering gegeven, dat Syrië bereid is Jordanië te steunen naar aanleiding van de Israelische aanval op Jordaanse stellingen. Engeland heeft de Israelische aanval sterk afgekeurd en de politiek van vergeldingsacties veroordeeld.

J.P.F.-Canasta-tour

Willemstad. — In de gezellige club van J.P.F. werden gisteravond de wedstrijden van de JPF „Canasta-tour" voortgezet onder leiding van de heren v.d. Loos en Brul, die persoonlijk de deelnemers hun plaatsen aanwezen en welkom heetten. De tour liep van Boca Tabla — St Jansbaai via Boca Plat — Westpunt — Playa Abao — Knipbaai — Lagoen — St Kruis — Spaanse put — Sta Marthabaai. In de buurt van Westpunt rukten zich enkele koppels los van het grote peloton; dit waren Ong-A-Lok/Durgaram, op de hielen gezeten door Pang-Atjok/De Vries, v.d. Loos/Ezechiels en Timp/Timp.

Het was merkwaardig, dat de matadores, behalve Binda/Valies, niets van zich lieten horen.

Een verwoede aanval van Flores/Frans op de gele trui-dragers gelukte maar gedeeltelijk, want op het nippertje wisten de laatsten zich nog te redden. Bij St Kruisbaai konden de bovengenoemde koppels, die een snel tempo hadden ingezet, het niet meer bijhouden en werden voorbij gereden door snellere koppels, z.a. Boekhoud/Sprockel en Bänffer/Wilsoe, die de eerste plaatsen bezetten.

Uitslag vierde etappe

1. Echtpaar Samson 1.51.47
2. heren A. Muller/Vander Loos 2.03.54
3. heren Haseth/Veeris 2.08.07
4. heren Boekhoudt/Sprockel 2.12.14
5. echtpaar Sambo 2.17.58
6. Dames Bos Verschuur 2.31.41
7. heren Leysner/Van Eer .. 2.32.14
8. echtpaar Huizen 2.39.18
9. dames Loewenthal 2.39.56
10. dames Brokx/Jansen 2.40.34

Stand na de vierde etappe

1. heren Boekhoudt/Sprockel 8.07.35
2. echtpaar Schnog 8.24.47
3. heren Van der Loos/Muller 8.45.36
4. dames Van der Loos/De Man 9.14.11
5. dames Loewenthal/Loewenthal 9.15.58
6. dames Bos Verschuur/Veenstra 9.19.21
7. echtpaar Samson 9.41.25
8. mej. Bänffer/Wilsoe 9.46.43
9. heren Leysner/v. Eer 9.52.13
10. heren Matroos/Jamaloodin 10.32.54

De heer Buisman was maandag de gelukkigste miljoenste bezoeker van het vliegveld Schiphol. Namens de luchthavendirectie bood mr J. C. H. A. van Stapele, adj.-directeur van de luchthaven, een retourbiljet Amsterdam — Brussel aan aan de heer en mevr. Buisman. Tevens overhandigde hij een geldsbedrag als een tegemoetkoming in de verblijfskosten te Brussel.

HONDERD JAAR K.N.S.M.

In een oud exemplaar van de Nederlandse krant genaamd "Het Algemeen Handelsblad", namelijk in het nummer van 1 Mei 1856, vinden wij de volgende aankondiging:

„De ondergeteekenden, zich tot een commissie vereenigd hebben de tot oprichting eener Naamloze Vennootschap ten doel hebben de om verschillende stoomvaartliniën daar te stellen, hebben de eer ter kennis van den handel en de Ingezetenen van Amsterdam te brengen, dat zij wenschen voorlopig te openen de liniën tusschen Amsterdam en St. Petersburg via Gothenburg en Copenhagen in verband met een linie van Amsterdam met Bordeaux via Hâvre en tusschen Amsterdam en Koningsbergen. Binnen weinige dagen zal omtrent deze voor onze hoofdstad zoo gewichtige onderneming en waaraan zich sedert zoo lang behoefte deed gevoelen, breedvoeriger worden berigt, met opgave van de verschillende zoo Binnen- als Buitenlandse Bankiershuizen, bij welke de Inschrijvingen zullen worden geopend."

Deze mededeling droeg als datum 26 April 1856 en zij was ondertekend door de Staatsraad F. van der Oudermeulen, Lid der Eerste Kamer H. Croockewit en J. van Heukelom, Directeur van de Nederlandsche Bank, Mr. R. J. Schimmelpenninck, Lid van de Gemeenteraad, H. Willink, Chef van het Huis Thomas en Wellink, die als Commissarissen zouden fungeren.

Directeuren der Vennootschap werden de Heren C.A. von Hemert, Chef van het Huis Alstorphius en Von Hemert, W. Ramann en C. August Müller, Directeuren van de Amsterdam-Harburger Stoomboot Maatschappij.

Als echter op 10 juni 1856 de opzichter-directeuren zich met een openbaar rondschrijven tot gegadigden voor het nemen van aandelen wenden, blijkt dat ook de heer M.H. Insinger als Directeur zal optreden, terwijl de als Directeur benoemde Heer C. August Müller als plaatsvervangend Directielid zal fungeren.

De eerstgenoemde vijf treden als gezegd als Commissarissen op om de belangen van de aandeelhouders te vertegenwoordigen.

In de uitnodiging tot het nemen van een aandeel lezen wij na een uiteenzetting van de noodzaak om tot het oprichten van een scheepvaartmaatschappij te komen, dat men het voornemen heeft lijnen „daar te stellen" waaraan de behoefte zich het levendigst doet gevoelen en wel:
Amsterdam-Gothenburg - Copenhagen-St. Petersburg;

Amsterdam-Danzig; Amsterdam-Koningsbergen-Memel; Amsterdam-Hâvre-Bordeaux.

Het kapitaal werd daarbij vastgesteld op 2.000.000.- maar aangezien dit gehele kapitaal niet terstond nodig werd geacht werden de aandelen uitgegeven in twee series van elk 1.000.000 waarbij werd bepaald dat de uitgifte der tweede serie eerst zou mogen geschieden als de aandelen der eerste serie ten volle betaald zijn.

Op 10 juli 1856 delen Commissarissen en Directie mede, dat het minimum van kapitaal, bij concept-statuten op f. 800.000.- bepaald, door intekening bereikt is en dat dientengevolge de maatschappij is geconstitueerd. Nu werd de koninklijke goedkeuring op de concept-statuten aangevraagd en men verkreeg deze op 28 juli 1856. Ten overstaan van notaris J.J.C. Biesman Simons werd daarna op 1 October 1856 de acte van oprichting gepasseerd. Een der eerste die op aandelen had ingetekend was Z.K.H. Prins Hendrik der Nederlanden, een broer van Z.M. Koning Williem III, die zich voor het oprichten van scheepvaartmaatschappijen in Nederland steeds zeer beijverd heeft en die ook aan de oprichting van de stomvaart Mootschappij „Nederland" later zeer veel heeft bijgedragen.

Koning Willem III zelf stemde er in toe, dat de nieuwe maatschappij het praedicaat „Koninklijk" zou voeren welk praedicaat op 17 Mei 1856 werd verleend.

Zijne Majesteit gaf bovendien toestemming om aan het eerste schip van de nieuwe rederij zijn naam, Willem III te geven. Mede door deze belangstelling en daadwerkelijke steun van de Koning en Zijn Broeder, Prins Hendrik der Nederlanden, zal het zijn geweest dan inschrijvers op aandelen betrekkelijk veel in de kringen der Nederlandse Aristocratie gevonden werden terwijl de kooplieden aanvankelijk een afwachtende houding hebben aangenomen.

Hoewel het natuurlijk gewenst was terstond enig teken van leven naar buiten te geven, was de leiding van de K.N.S.M. zeer voorzichtig met het aankopen en/of bouwen van de benodigde schepen, daar dit vanzelfsprekend een zaak van zó groot gewicht was, dat men daarbij niet met overhaasting te werk kon gaan.

Daarom werd besloten tijdelijk gebruik te maken van enkele gescharterde schepen, om daarmede de explotatie te ondernemen en tegelijkertijd ervaring te kunnen opdoen omtrent het soort van schepen die de jonge Maatschappij behoefde en de meest doelmatige wijze om zich die te verschaffen. Daarnaast echter begaf zich een der Directeuren vergezeld van een scheepsbouwkundig Ingenieur naar Engeland en Schotland om kennis te nemen van de allerlaatste snufjes op het gebied van stoomschepen en hun bouw. Tegelijkertijd begon de K.N.S.M. de eerste reizen naar de Oostzee te ondernemen. Daartoe werden twee schepen gecharterd, de „Auguste Louise" en de „West Friesland."

Het eerstgenoemde schip voldeed echter slecht, zodat het viermaandelijkse contract niet vernieuwd werd en de reizen met de „West Friesland" waren al niet gunstiger.

Van deze eerste reizen met gehuurde schepen zegt het jaarverslag over 1856:

„Met deze beide bevrachtingen is wel geen geld verdiend, doch wij hadden dit dan ook geenszins daarvan verwacht, maar het betrekkelijk nadeling resultaat is veel meer dan opgewogen door de ondervinding die wij van de eischen dier vaarten hebben verkregen, en die wij vertrouwen dat wij ons ten nutte hebben gemaakt bij het bestellen van onze eigen schepen, alsmede door de aanknooping van onze relatien en het inrigten der werkzaamheden onzer agenten waarvan wij de vruchten bij de aanstaande heropening der vaart hopen te plukken."

Het was in die dagen niet gemakkelijk schepen te kopen. De Engelse Franse- en Russische vloten waren door grote verliezen in de Krimoorlog onvoldoende geworden voor het handelsverkeer en de grote vraag naar stoomschepen maakte de enkele die te koop waren peperduur. Bovendien was de Directie van de K.N.S.M. van mening, dat men beter deed stoomschepen te laten bouwen omdat men daardoor in de gelegenheid was de kracht van de machines, de inhoud van de schepen, de diepgang en de ruimte voor lading en brandstof in goede overeenstemming te brengen met de eisen op de trajecten, die men wenste te bevaren.

De Directie van de K.N.S.M. betuigt in haar eerste jaarverslag spijt over het feit, de eerste schepen niet te hebben kunnen bestelen bij de voortreffelijke scheepsbouwwerven die ons land kent.

Zij was echter door het grote prijsverschil gedwongen de nieuwe schepen in het buitenland te bestellen.

Bij de Scheepsbouwers W. Denny Brothers te Dumbarton aan de Clyde (Schotland) werden besteld:
één ijzeren-schroefstoomschip „Rembrandt", groot ca. 400 Ton en 60 P.K. drie ijzeren schroefstoomschepen „Willem III", „Anna Paulowna" en „Berenice", elk ca. 600 tons en 100 P.K.

Deze schepen waren reeds in Mei/Juni 1857 gereed. Bovendien werd bij de Heren Charles W. Earle te Hull een ijzeren-schroefstoomschip besteld van 300 ton en 50 P.K., dat „Urania" werd genoemd en dat in Juli 1857 gereed was.

In afwachtig van het gereedkomen van deze schepen had echter de K.N.S.M. zich de aankoop van een niet te duur schip van ongeveer 300 ton en 70 P.K. niet laten ontgaan. Het was een kleine schroefboot „Nina" geheten, een stoomschip dat, voor die tijd, snel liep namelijk 11 mijl per uur met machines alléén en zonder behulp van zeilen. Het schip bood plaats aan dertig passagiers. Het werd door de K.N.S.M. „Ondine" herdoopt.

Hiermede was een begin gemaakt met het geven van namen uit mythologie aan schepen van de K.N.S.M., een traditie die, met enkele uitzonderingen, tot op de huidige dag wordt voortgezet.

(WORDT VERVOLGD)